

VYTIŠ

TAIKA ŽEMĖJE GEROS VALIOS ŽMONĖMS!

Published Monthly by
Knights of Lithuania
366 W. Broadway,
SO. BOSTON 27, MASS.

DIEVUI IR TĖVYNEI

Year's subscription: U. S. and
Canada \$3.00; foreign \$3.50;
single copy 30 cents.

EDITOR — ANTANAS VAIČIULAITIS 2087 No. Main Ave., Scranton 8, Pa.
ASST. EDITOR — PHYLLIS GRENDAL 366 W. Broadway, S. Boston 27, Mass.

Knights of Lithuania Supreme Council Officers 1950—1951

REV. J. C. JUTKEVIČIUS, Spiritual Director 153 Sterling St., Worcester 4, Mass.
AL WESEY-VASILIAUSKAS, President 102 Maple Street, Great Neck, L. I., New York
ANN MITCHELL, Vice President 551 Spring Street, Elizabeth, New Jersey
JOHN JESULAITIS, Vice President 4626 South Winchester Ave., Chicago, Ill.
STELLA WAITEKUS, Recording Secretary 1339 South 49th Avenue, Cicero 50, Ill.
DOROTHY MILLER, Financial Secretary 210 Richmond Avenue, Dayton 6, Ohio
FRANK GUDELIS, Treasurer 129 Rita Street, Dayton 4, Ohio
STANLEY M. SIMON, Esq., Trustee 231 Owendale Avenue, Pittsburgh 27, Pa.
BERTHA CIOCYS, Trustee 185 Congress Avenue, Providence, Rhode Island
ANTHONY J. YOUNG, Esq., Legal Advisor 315 "E" Street, S. Boston 27, Mass.

Ritual Committee

LONGINAS L. SVELNIS 163 "I" St., S. Boston 27, Mass.
VICTOR ANCHUKAITIS 1226 Columbia Rd., S. Boston 27, Mass.
JACK L. JATIS 6822 S. Rockwell St., Chicago 29, Ill.

Lithuanian Affairs Committee

REV. JOHN C. JUTKEVIČIUS, Chairman

Chicago District — SYLVIA RACZKUS 6442 S. Artesian Ave., Chicago 29, Ill.
Pittsburgh District — WILLIAM KOLICIUS, Jr. 2002 Brownsville Rd., Pittsburgh 19, Pa.
New York - New Jersey — ANNE KLEM 183 Dukes Street, Kearny, New Jersey
Ohio - Michigan — ROBERT BORIS 1512 24th Street, Detroit 16, Mich.
New England — VYTAUTAS ADOMAITIS 71 Harrison St., Worcester 4, Mass.

Honorary Membership Committee

LEONARD SIMUTIS, Chairman; JACK L. JATIS, Secretary; ANTHONY J. MAZEIKA, FRANK
RAZVADAUSKAS, KASTAS ZAROMSKIS.

KAZYS ŠKĖMA, Art. Dept.

*KALĖDŲ ŠVENTĖS PROGA LAI KŪDIKĖLIS JĖZUS LAIMINA SAVO UŽGIMIMO
DIENOJE IR PER NAUJUS 1951 METUS VISUS LIETUVIUS, YPAČ MŪSŲ BRANGŲ
LIETUVIŠKĄ JAUNIMĄ VISUOSE BAŽNYČIOS BEI TAUTOS DARBUOSE IR VEIKI-
MUOSE. ESAME TIKRI, KAD JIS VISADA LAIKYS MUS STIPRIOJE KATALIKIŠ-
KOJE BEI LIETUVIŠKOJE DVASIOJE.*

*LINKIME VISIEMS VYČIAMS BEI VYČIŲ PRIETELIAMS
LINKSMŲ ŠVENTŲ KALĖDŲ IR
LAIMINGŲ, SĖKMINGŲ NAUJŲ METŲ.*

CENTRO VALDYBA IR "VYTIES" REDAKCIJA

All correspondence should reach the editorial offices by the 15th of the month preceding the next
issue. Correspondents may use pen names, but all correspondence must bear the signature and address
of the writer. The editor assumes no obligation to return any material not solicited.

Entered as Second Class Matter June 10, 1943 at the Post Office at Boston, Mass., under the Act of
March 3, 1879.

CHRISTMAS -

A K. OF L. MEANING

REV. JOHN C. JUTKEVIČIUS

"And it came to pass that when they were there . . . she brought forth her first-born Son." "For this day is born to you a Savior who is Christ the Lord." Luke II 6, 7 and 11.

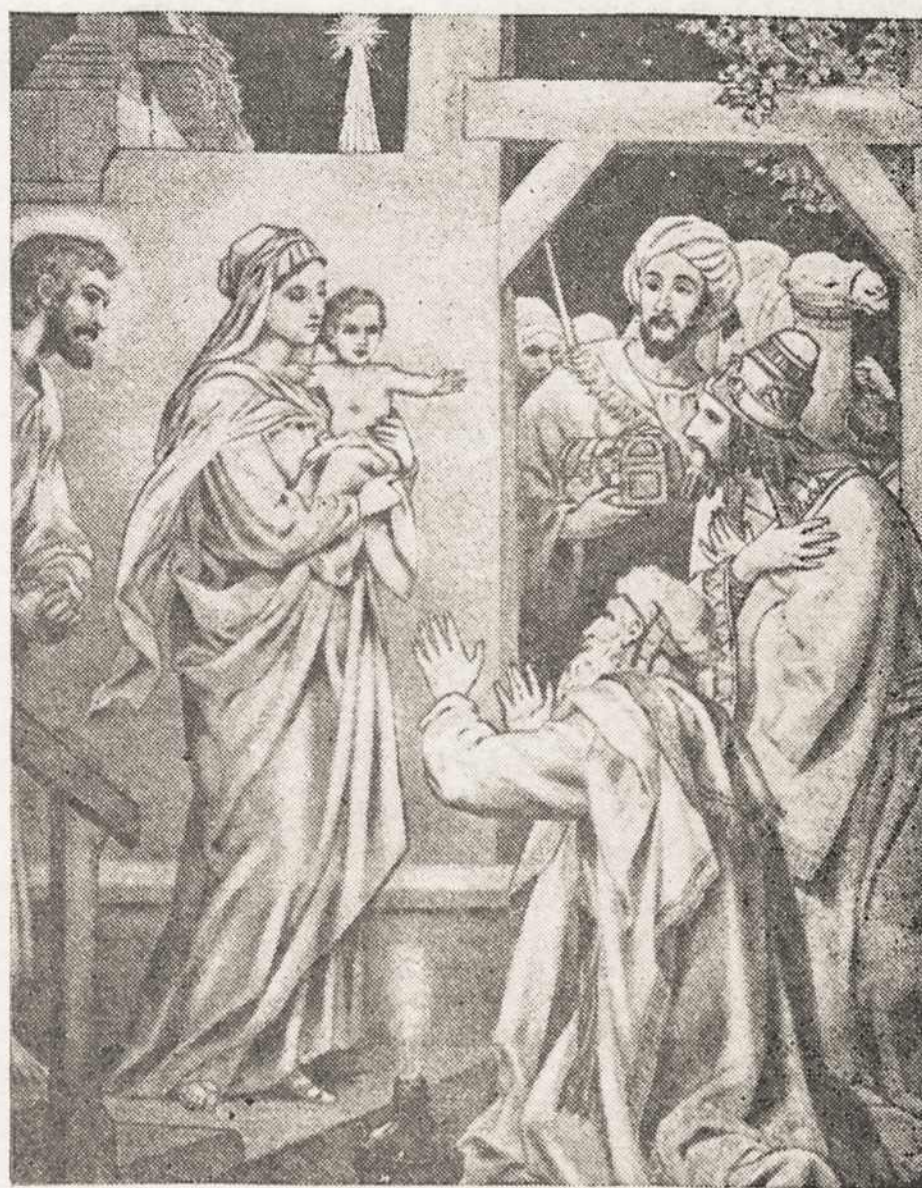
Such is the simple narrative of Our Lord's birth on that first Christmas Day. Our Lord left His place in Heaven and, after the manner of all men, came down upon this earth and became man. For what purpose? The Gospel Narrative tells us: to give "Glory to God in the Highest and on earth peace to men of good-will." Luke II 14.

Mankind had sinned grievously against God through its first parents. God's punishment was severe. Heaven was closed to all men. But God, in His goodness, promised man a Redeemer, One Who would at the same time appease God and restore mankind in His good graces. This Redeemer was Jesus Christ, the God-Man Who came on that first Christmas to dwell among us. Man's sin was so serious that it necessitated a God-Man to satisfy God for the insult caused by original sin. By coming upon this earth and sacrificing Himself totally and entirely, Christ succeeded in giving glory to God His Father and true peace to those on earth who are of good-will i. e. to those who are rightly disposed to God.

While it was necessary for Christ to satisfy God for mankind's sin, yet another way of satisfying God could have been found by Our Lord than by coming down upon this earth. There was no need of His coming down here as a helpless Babe of poor parents and in a world which offered nothing but humiliation, insults and untold suffering on a cross. There were other ways of redeeming mankind than by a life of suffering on this earth. Yet despite that, Christ did come down as a poor Babe, not in riches but in poverty.

Why? Because there was much to be gained by doing so. He could thus live with men, be in constant contact with them and teach them how to live in the love of God. By undergoing the same hardships, overcoming the same difficulties and dying the same physical death, He could then better sympathize with them and move them to understand the horror of sin and to love each other more and more for the sake of the love of God. The first Christmas was the opportunity that Christ had of giving to mankind a living example of what man must do in order to save his soul in a much surer way.

We are members of the Knights of Lithuania. Was it absolutely necessary for us to be

members? Certainly not, for most of us could live quite well without being in the K. of L. For some, K. of L. means work, lack of free time for other work, at times disappointment and with it discouragement. For others, it means self-denial, expense, loss of sleep and perhaps nervous tension. It is quite certain that we can do without all that.

Yet despite that, we are K. of L. members. Even though we didn't have to be members, yet we are and why? Because, like Christ, there was much that we could gain thereby. As members, we can make ourselves better Catholics, better Americans and better Lithuanians. Our ideals are lofty ones. The K. of L. does not make us Catholics. We must be Catholics before we can become K. of L'ers. However, the K. of L. does try to make us realize the importance of our Catholic duties. It strives to show us how we can overcome the difficulties we experience in the performance of those duties. Thus by fulfilling them more faithfully, we become better practicing Catholics.

Furthermore, the K. of L. urges us to be better citizens of the community in which we live by exercising our voting privilege, being concerned about the community welfare and being interested in our government. It reminds us that we are Lithuanians and as such should have a concern for Lithuania, the land of our forebears, a love for the Lithuanian language, the oldest and the most beautiful language in the world today, and a love for Lithuanian traditions.

Becoming better Catholics, better Americans

M. Vaitkus

ROŽĖ IR MERGAITĖ

Sodo paunksmėj rožė pražydo —
rodos, lyg saulei himną pragydo;
kvepia, liepsnoja, džiugina akį
pilka bitutei, švelniai plaštakai;
žydi, liepsnoja, žavesiu šaukia:
“Eikit šen, žmonės! ilgu man! laukiau!”

Eina pro šalį žydinčio sodo
kaimo mergaitė, širdžiai paguoda:
eina, linguoja — jaunas žilvitis,
lūpos kaip rožė, žvaigždės — akytės;
veidas jai lygus baltai lelijai,
kasos gintarais galvą jai vija.

Stoja, išvydus žavią kaimynę,
šypso, priėjo, gėlę nuskyne,
uosto, bučiuoja, pinas į plaukus,
eina ir žvalgos. Ko ji būt laukus?
Šypso, niūniuoja, žavesiu šaukia:
“Mano berneli! ilgu man! laukiau!”

Regi jaunuolis gyvąją rožę;
geria jis žvilgiais jauną jos grožį;
juokias jo akys, žodžiai malonūs, —
glosto ir migdo, tartum aguonos...
Žavi, svaigina... Ima ir skina
jaunas bernelis gėlę merginą.

and better Lithuanians by becoming K. of L. members, we are able to give better example for our good American-Lithuanian youth to follow. This good example attracts them and makes them turn their attention to our organization. We are then able to talk to them about the K. of L., urge them to join up and show them how to work better in a Catholic, American and Lithuanian way. Their Catholic sense and their patriotic spirit is aroused. They find ways and new avenues for activity and the net result is that they themselves become better Catholics, better Americans and better Lithuanians. So by being members when we didn't have to, we get the opportunity to help American-Lithuanian youth in general.

Just as Christ came here to live in our midst when He did not have to, so have we become K. of L. members when we did not have to and the moral, social and patriotic good thereby accomplished has been tremendous. Our membership has served to increase the greater glory of God, to benefit the communities in which we live and to arouse the Lithuanian sense that has been dormant so long in our good Lithuanian youth. So let this Christmas wake us up to the fact that as K. of L'ers we have done much and can do even more for the good and betterment of all Lithuanian young men and women living in the United States. May the Christmas spirit of this season stand us in good stead for the new year of 1951.

MES KELIAVOM Į ROMA

Mano mintys ir širdis buvo jau didžioj kelionėj — šv. Metų kelionėj į Romą, Liurdą, Fatimą, Šv. Žemę ir kitas šventas vietas. Daugmas mano prietelių ir pažįstamų, ypač vyčių, norėjo drauge su manim keliauti, o negalėdami, linkėjo laimingos kelionės. Bet atsirado keletas abejojančių, kurie klausė, kodėl dabar keliauti į nuskurusią Europą, kam ten tuščiai praleisti laiką ir pinigėlius. Juk ten nieko gera nesą. Pirmiems turėjau padėkoti už linkėjimus, trokšdamas, kad ir jie surastų progos atlikti kelionę ir laimėtų visa, ką galima kelionėj gauti. Kitiems turėjau atsakyti, kodėl keliauju, kodėl, manau, ta kelionė verta vargo, išlaidų ir visokių nepatogumų.

Mes darėme šv. Metų kelionę, o ne paprastą pasivažinėjimą. Visi žino, kad šv. Metai yra tik kas 25 metai, todėl laimė juos pragyventi, nes niekas nežino, kiek dar šv. Metų galės sulaukti. O šie šv. Metai yra tikrai nepaprasti. Metai, iš kurių tikima ir viliamasi daug ko asmenims, tautoms ir visam pasauliui.

Jau vien tai žinant, kad šv. Metai prasidėjo prieš 700 metų, o jų jubiliejinė prasmė nukeliamama net lig Mozės laikų, žadino didelį norą paminėti šiuos šv. Metus kelione.

Gyvai vaizdavaus anas šventas keliones, kurias tikintieji seniau atlikdavo pėsti, nepaisydami jokių sunkumų ir vargų. Mūsų keturiukė rengėmės keliauti laimingiau, bet turėjom mintyje atlikti visas reikalingas sąlygas, kad priartėtumėm prie anų tikrai laimingųjų, kurie ir šiais metais atlieka kelionę pėsčiomis.

Šv. Metai oficialiai buvo pradėti Kalėdų išvakarėse, kai Šv. Tėvas atidarė šventąsias duris šv. Petro bazilikoje. Taip ir norėjosi būti arti, dalyvauti tose iškilmėse, kurios taip gražiai buvo rengiamos Romoje šv. Metų proga. Pirmoji mano kelionė Romon traukė visą mano būtybę. Troškau kuo greičiau ten nuvykti, pamatyti, dalyvauti, melstis, būti šv. Metų dalyviu su visais milijonais laimingųjų. Mintis, kad galėsiu pamatyti popiežių, mane džiugino ir žadino nepermaldujamą norą keliauti.

Šalia tų pagrindinių tikslų — šv. Metų atleidai, Roma ir šv. Tėvas, dar buvo daug kitų motyvų, kurie traukė atlikti kelionę. Juk mes galvojom aplankyti ir kitas šventas vietas, planavom ir Šv. Žemę pasiekti... O kas nenorėtų to! Todėl mačiau gilią prasmę ir didelį reikalą padaryti tokią kelionę. O čia dar ir tokie malonūs kelionės draugai susidarė — mūsų laimingoji ketveriukė — T. Justinas Vaškys, pranciškonų Amerikoj provincijolas, kun. Juozas Valantiejus, kun. Pranciškus Juškaitis. Jie jau patyrę, ir man, naujokui, bus nesunku. Taip ir įvyko. Laimingoji keturių kelionė prasidėjo šiemet kovo 3 dieną.

Iš pačios kelionės skaitysim vėliau.

Kun. St. Raila

ATEISTINIAI KELIAI

JUOZAS GIRNIUS

Viena tėra tiesa, bet klaidos gali įvairuoti iki begalybės. Panašiai viena tėra nuosekli logika, bet nenuoseklumai galimi iki neapžvelgiamos begalybės. Jei nieko nėra, ir žmogaus telaukia mirties nebūtis, yra nuoseklu išpažinti tik viena — žmogiškosios egzistencijos beprasmiškumą.

Bet negalėdamas gyventi šia beprasmybe, gali žmogus ieškoti savęs įprasminimo įvairiais keliais. Gali jis ieškoti savęs įprasminimo kovoje už pasaulinę proletariato diktatūrą — turėsime *marksistinių ateizmo* pavidalą. Bet lygiai jis gali bandyti save įprasminti ir pastanga laiduoti “visiems” laimę lygia teise į žemės turtus visuotinėse ūkinės laisvės santvarkoje — turėsime *liberalistinių ateizmo* pavidalą. Gali jis tikėtis save įamžinti savąja tauta — turėsime *nacionalistinių ateizmo* pavidalą. Bet lygiai jis gali rasti labiau savęs vertą kosmopolitinį žmonijos idealą — turėsime *internacionalistinių ateizmo* pavidalą.

Ir visi šie ateizmo pavidalai yra ne tik teorinės galimybės, bet ir aktuali istorinė tikrovė. Kaip matome, gyvenimo tikrovėje ateizmas gali išsiskleisti ne tik skirtingais, bet ir tiesiai vienas antrą neigiančiais pavidalais. Bet nieko nuostabaus: tik tiesa negali pati sau prieštarauti, o klaidos yra įmanomos ir viena antrai diametraliai priešingos. Ir kaip tik šitas jų diametralus viena antrai priešingumas ir yra jų klaidingumo ženklas.

Buvo savo laiku tikėta žmogų išganyti (suprask: padaryti turtingą) ūkiniu liberalizmu. Bet gyvenimo tikrovė atskleidė, kad ūkinė laisvė visiems virsta tik turtingųjų priemone spausti neturtingiesiems. Todėl ir buvo šokta nuo ūkinės laisvės idealo į proletariato diktatūros kelią. Bet ar atnešė šis kelias sovietinėms tautoms laimę? Buvo savo laiku skelbtas internacionalistinis kosmopolitizmas. Bet buvo rasta, kad yra vertybė ir sava tauta. Todėl ir buvo mestasi į atšiaurų nacionalizmą. Bet ar atnešė Tretysis Reichas vokiečių tautai palaimą? Kuriais keliais šių klausimų akivaizdoje bus pasukta ateityje, atsakys tik pati ateitis.

Galimas dalykas, kad visos šios istorinės partitės pamokytas žmogus be Dievo ieškos naujo kelio kitų vertybių radimu. Tą liudija ir dabar išskylanti *ateistinio humanizmo* pastanga. Iš tiesų, nors visi anksčiau minėtieji ateizmo pavidalai ir diametraliai savo tarpe skyrėsi, tačiau visus juos jungė vienas bendras bruožas — ieškoti žmogui prasmės anapus savęs — viename ar kitame kolektyve. Ir visi šie kolektyvistiniai ateizmo pavidalai iš pradžių buvo paženklinėti viltingu optimizmu: dar truputis pastangų, ir “visi” — ar proletariatas, žmonija ar sava tauta bus laimingi.

Bet jeigu ir prileisti, jog visos šios viltys išsipildys tolimesnėje ar artimesnėje ateityje, ar šis

kolektyvinis idealas gali įprasminti mane, kaip atskirą žmogų? Kas man iš tautos ar kito kurios kolektyvo “amžinumo”, jeigu aš pats lieku pasmerktas mirties likimui? Suprantama užtat, kodėl visi šie kolektyviniai stabai nieko kito labiau nebijo, kaip palikti žmogų vieną sau pačiam. Iš čia ir tas totalistinis rūpestis absorbuoti visą žmogų į viešumą, nepalikti jam nė sekundės gyventi savo asmeniniu gyvenimu, saugoti jį nuo “savęs pačio” pagundos. Bet ar šitas žmogaus nuo “savęs pačio” saugojimas nevirsta galų gale nebe-pakeliama tiranija? Todėl Arthur Koestler, vaizduodamas ne tik Rubašovo, bet ir savo paties persilaužimą iš kolektyvistinio marksizmo į skepti-cistinių misticizmą, ir vaizduoja, kaip šiame išbunda “aš” iš “gamtinės fikcijos” į “oceaninį” jausmą, iš “nulio į begalybę”: “Begalybė buvo politiškai įtartinas kiekis, ir “aš” — įtartina kokybė. Partija nepripažino jų buvimo. Individas tebuvo aptariamasis: milijono iš milijono dalmuo. Partija neigė individo galimybę pasirinkti tarp dviejų alternatyvų — ir tuo pačiu metu reikalavo, kad jisai visą laiką teisingai rinktušis. Partija neigė individo galimybę skirti gėrį nuo blogio — ir tuo pačiu metu patetiškai kalbėjo apie nusikaltimus ir išdavimus. Individas buvo palenktas po ūkinio fatalizmo ženklų, jis tebuvo vienas ratelis visai amžinybei užsuktame laikrodžio mechanizme, kuris negalėjo būti nei sustabdytas, nei paveiktas, — ir partija reikalavo, kad šis ratelis galėtų sukilti prieš mechanizmą ir pakeisti jo linkmę. Buvo kur nors šiame skaičiavime įsibrovusi klaida: lygtys nesutiko”.

Čia ir yra kiekvieno ateizmo amžina tragedija, kad jis jau po laiko pamato, jog lygtys nesutinka. Nihilistinis jo išėities nusistatymas, jog nėra jokių apriorinių vertybių ir jog visas vertybes kurti žmogus yra paliktas sau pačiam, pasmerkia jį amžinam eksperimentavimui, nes iš anksto jis pats negali numatyti, kur nuves jo paties pasirinktas kelias. Kalbant konkrečiau pavyzdžiu: būtų neteisinga (ar net demagogiška) teigti, jog kiekvieno ateizmo nuoseklus atbaigimas tėra komunizmas, bet teisinga perspėti, jog ateistams yra atviras ir komunistinio eksperimento kelias.

Neteisinga ateizmo atbaigimu telaikyti komunizmą, nes lygiai yra įmanomi ir buržuazinis ir nacionalistinis ateizmo pavidalai. Bet iš anksto ateizmas nėra jokia atspara prieš komunizmą. Sutinkame šiandien pačiose pirmose antikomunistinio fronto eilėse ir daugelį ateistų, bet paprastai tik tuos, kurie patys perėjo per komunistinės tikrovės patirties ugnį. Turime mintyje ir Andre Gide, ir Andre Malraux, ir Arthur Koestler, ir James Burnham, ir George Orwell, ir ištisą eilę kitų vardų. Bet ar patiki jų balsui visi tie ateisti-

AR PRAŽŪTIS PER CHEMIJĄ

Kai kada tenka nugirsti žmones tarp savęs kalbantis, kad gamtos mokslai yra per toli nužengę, lyginant su socialiniais mokslais, ir kad reikėtų mokslininkams sustabdyti per greitą jų progresą, nes jie su savo išradimais galutinai pražudys pasaulį. Beveik visada nurodoma atominė bomba ir baisūs jos rezultatai, kaip pavyzdys, kad žmonija neva per daug suprantanti gamtos moksluose.

Bet ar iš tikrųjų gresia toks pavojus? Daug mokslininkų, tarpu kurių yra šio straipsnio autorius, tvirtai tiki, kad taip nebus; jie tiki, kad per chemiją žmonijai nušvis naujas amžius, kuris didele gerove palies ir kiekvieno piliečio gyvenimą.

Istorija rodo, kad atominės energijos atidengimas yra tik vienas žingsnis (nors ir labai svarbus) gamtos mokslų pažangoj. Paimkime du pavyzdžius. Su parako išradimu ir su orlaivių ištobulinimu buvo pareikšta daug baisių minčių. Teisybė, šie dalykai, patekę į blogų žmonių rankas, esti vartojami blogiems tikslams; bet taip pat pagalvokime, kiek gero padaryta, ir pamatysime, kad gerumas perviršija blogumą. Be parako ir jojo pritaikymo statybai, vargiai matytume tokius tvirtus namus ir milžiniškus dangoraižius, kaip Chicagoje ir New Yorke; vargiai keliautume gražiausiais keliais, išvestais tarp kalnų, ir per didžiausius tiltus, kurie pastatyti ant tvirtų pamatų, iškaltų su paraku kiečiausiame akmenyje.

Orlaiviais galime perskristi didžiausius plotus su pasakišku greitumu. Galime pristatyti vaisius, valgius ir visokius kitus reikmenis per kelias valandas, kur kadaise reikėdavo dienų, savaitių ir net mėnesių. Kaip visi atsimenate, pereitą žiemą buvo labai didelė sniego vėtra Amerikos va-

karuose; orlaiviai buvo vartojami ne tik valgius pristatyti žmonėms, bet ir gyvuliams, iki keliai buvo atkasti. Kur kas daugiau būtų buvę nemažonumų ir tragedijų be jų pagalbos!

Ne taip jau seniai buvo kilus didelė epidemija Egipte, Afrikoje. Jeigu būtų buvę negalima tinkamų vaistų bei serumų pristatyti orlaiviais iš tolimų kraštų, nuostoliai būtų buvę pasibaisėtini.

Su laiku chemija ir giminingi gamtos mokslai pavartos neseniai išrastą atominę energiją visokiems geriems ir netikėtiems tikslams, kuriuos mums šiandien net sunku įsivaizduoti.

Jau galima numatyti netolimoje ateityje visokių atominės energijos pritaikymų, gydant įvairias ligas; taip pat mokslininkai kalba apie labai pigiai šildomus namus, apie automobilius, kuriems nereikės gasolino, ir taip toliau.

Reikia visada atsiminti, kad be mokslininkų supratimo ir be chemijos principų pritaikymo vargiai turėtume tokią aukštą Amerikos darbininko ekonominę būklę, kurios niekur kitur pasaulyje nėra.

Tas valgis, kurį mes valgome, tie drabužiai, kuriuos nešiojame, tie dažai, kuriais nudažome savo namus, visi šie dalykai šiaip ar taip yra susiję su chemijos pažanga. Ypatingai įdomu, kad chemija yra kaip Angelas Sargas, saugojantis Amerikos žmones nuo blogo ir nesveiko valgio. Valdžios chemikai seka ir tiria visokių kompanijų produktus; kur su įvairiomis chemijos priemonėmis atranda trūkumų, uždraudžia valgius prekybai. Panašų darbą ir kiti chemikai atlieka, ištirdami daug kitų dalykų, kaip audeklus, dažus, plieną, popierą, vaistus ir panašiai.

Vytautas Adomaitis

niai "liberalai", kurie ir visų tikrovės liudijimų šviesoje tebetiesia Maskvai ranką per ištisu milijonų nekaltų aukų kraujo jūrą?

Tas ir yra tarp teistinės ir ateistinės gyvenimo sampratos skirtumas. Krikščionis, savosios tiesos nušviestas, jau iš anksto negali rinktis jokių dievų, nes jis jau turi prieš akis Vieną Dievą. Negali krikščionis suklupti nei prieš kapitalizmą, nei susigundyti marksizmu. "Negalite tarnauti Dievui ir Mamonai" (Mat. 6, 24), perspėja jį nuo kapitalizmo žavesio. Bet negali jo sugundyti nė marksizmas, nes tai reikštų krikščioniškąjį artimo meilės įsakymą pakeisti klasių neapykantos dogma. "Mylėk savo artimą", įpareigoja krikščionį ne klasių neapykantai, o socialinėse meilės bei socialinio teisingumo pastangai, neužmirštant, jog "žmogus yra gyvas ne viena duona" (Mat. 7, 4).

Panašiai krikščionis negali būti nei nacionalistas, nei internacionalistas. Svetimas krikščioniumi internacionalizmas, nes Kristaus avidė — ne kosmopolitinė masė, ir krikščioniškai broliškumas, nežinąs nei graiko nei žydo, — ne blankus

internacionalizmas, prievartaujās kiekvieną pasidaryti panašiam į "visus".

Bet lygiai krikščioniumi svetimas ir tasai nacionalizmas, kuris tautą paverčia molochiniu statbu, reikalaujančiu kitų tautų neapykantos, nes Vienas Dievas visus sukūrė ir Vienas Kristus visus išganė. Todėl krikščioniškoji savo tautos meilė ir negali niekada virsti neapykantos nusiaubtu nacionalizmu. Nereikia krikščioniumi nei bolševistinio ar nacistinio siaubo patirties praregėti "lygčių nesutikimui", nes jis jau iš anksto žino, kad tos lygtys, kuriose savosios tautos ar savosios socialinės klasės meilė norės būti pagrįsta kitų tautų ar kitų socialinių klasių neapykanta, bus iš anksto pasmerktos nesutikti.

Meilė krikščioniumi niekam neuždaro: nei savosios tautos meilei, nei socialinio teisingumo rūpesčiui, nei politinei kovai už laisvę, nei tarptautiniam taikos siekimui. Ta ir yra krikščioniškosios laisvės prasmė: "Mylėk ir daryk, ką nori." Ne laisvę krikščioniškoji tiesa paneigia, o tik neleidžia jai išvirsti neapykanta.

XIII-XV A. PAX LITUANA RYTŲ EUROPOJE

DR. A. STANYS

Nuo amžių pasaulis bodisi karais, trokšta ramybės ir taikos, bet, deja, tos ramybės nesulaukia. Bet yra buvę ilgesnių ar mažesnių laikotarpių, kurių metu kai kuriuose pasaulio kraštuose ilgiau ar trumpiau tokia ramybė yra viešpatavusi. Ir lietuvių tauta, kadaise sukūrusi savo milžinišką valstybę, kelis amžius yra buvusi taikos ir ramybės palaikytoja gal labiausiai neramioje Europos dalyje — Rytų Europoje.

Europos rytine siena yra laikomi Uralo kalnai. Už jų prasideda Azija. Pietuose nuo Uralo kalnų yra lyguma, nusitęsianti iki Kaspijos jūros. Tai yra vieninteliai vartai, per kuriuos iš Azijos lengvai galima patekti Europon. Visur kitur užstoja kalnai arba vandenys — jūros. Pro šituos lygumų vartus tarp Uralo kalnų ir Kaspijos jūros nuo neatmenamų laikų iš Azijos Europon plūdo klajoklių tautos. Mat, visas šis rajonas yra stepių rajonas; nomadai iš anapus Kaspijos jūros, iš Azijos, su savo gyvulių bandomis galėjo pasiekti net Karpatus, visur jausdamiesi labai įprastoje stepių aplinkoje.

Kiek tautų pro šiuos vartus praėjo, istorija gerai nė nežino. Žinoma betgi gerai, kad ir vadinamas didysis tautų kraustymasis viduramžių pradžioje buvo išjudintas kaip tik šitokių ateivių. Žinoma, kad pro šiuos vartus Europon atėjo hunai, pečenegai, paloviečiai arba kumanai, totoriai. Tai tik plačiau pagarsėjusios tautos. Visų jų vardai yra surišti su žiaurumais, su laukiniška stepių dvasia. Ir tai nenuostabu. Visos šios tautos buvo atstovės azijatinės dvasios, labai tolimos antikinės kultūros ir krikščionybės išugdytajam europiniam humanizmui. Žmogaus, individo vertės supratimas Azijai yra visiškai svetimas.

Daugumas iš Azijos pro minėtuosius vartus atėjusių tautų liko gyventi pasklydę čia pat Rytų Europos plotuose. Jos paskleidė čia ir daugelį azijinės dvasios elementų bei papročių, iškiepijo ir prigyde juos europiniams šių kraštų atstovams, vadinamiesiems rytų slavams, kurie ne visai tiksliai dažnai vadinami vienu rusų vardu. Dėl to ir visa šio krašto istorija taip labai skiriasi nuo visos Europos istorijos. Nė viename Europos krašte niekad nėra buvę tokių žiaurumų, tokio žmogaus pavergimo ir išniekinimo, tokio azijinio despotizmo, kaip rusuose. Jei ir šiandien ten nesiskaitoma su žmogumi, nereikia labai stebėtis. Ten nuo amžių taip buvo. Valdovai, kunigaikščiai, kovdami tarp savęs dėl sostų ir valdžios, ne tik žudė vieni kitus, kaip kad buvo daroma ir kituose kraštuose, bet ir žalojo, kankino, piaustė ausis ir liežuvius, išbadinėjo akis. Ir Vytauto Didžiojo dukters sūnui Maskvos kunigaikščiui Vosyliui,

patekusiam į savo konkurentų rankas, buvo išdurtos akys, ir jis istorijoje yra žinomas Vosylius Aklojo vardu.

Mes dabar stebimės, kad deportuojami yra žmonės, valdžios įtariamasis elementas yra išvežamas šimtais tūkstančių, išvežami ištisų sričių senieji gyventojai, o jų vieton atgabenti nauji ir patikimesni. Bet tą patį darė ir 15—16 amžiaus Maskvos valdovai. Juk Jonas III, užgrobęs D. Naugardą, beveik visus įtakingesnius jo gyventojus išgabeno į Maskvą, o ten atgabeno atitinkamą skaičių maskviečių. Jo sūnus Vosylius III († 1535) tą patį darė iš Lietuvos atimtame Smolenske ir kituose miestuose. O kaip Jonas IV Žiaurusis elgėsi kurdamas savo Opričniną? Juk tada taip pat buvo nesiskaitoma nei su žmogumi, nei su jo turtu, o opričnininko, t. y. caro agento, veikimo metodai nesiskyrė nuo dabartinių čekistų metodų. Su šitokiais metodais bei visokiais žiaurumais kraštas yra suaugęs. Kad visa tai išnyktų, jį reikia perauklėti, iškiepyti jam humaniškosios krikščionybės dvasios.

Bet ir šita Europos dalis yra turėjusi ilgą kelių amžių laikotarpį, kada ir joje viešpatavo taika ir ramybė. Tai šio straipsnio antraštėje minimas Pax Lituana laikotarpis. Tai laikai, kuriais didžiąją dalį šios Europos erdvės tvarkė Lietuva, neleidama pasireikšti azijinei dvasiai.

Rusai ne nuo pasaulio pradžios gyvena dabartinėse savo sodybose. Kaip visų slavų, taip ir jų protėvynė, jų kilmės lopšys, yra kažkur tarp Karpatų kalnų ir Dniepro vidurupio. Iš čia VI amžiuje slavai pradėjo plėstis ir užėmė didelius Europos plotus — nuo Elbės upės iki Volgos. Rytiniai slavai IX amžiuje sukūrė savo valstybę, padedami normanų kilties Rus ir prisiėmė jų vardą. Šitos valstybės centras, iš kurio buvo valdomi visi milžiniški plotai, po kurio laiko pasidarė Kijevas. Bet Kijevo valstybė neilgai išgyveno. Susilpninta iš Azijos ateinančių klajoklių, ypač pečenegų ir paloviečių puolimų ir kuniگاikščių vidaus kovų, jau suskilusi į daugelį smulkių valstybėlių XIII amžiaus pirmoje pusėje, visa Rusija buvo pavergta iš Azijos atėjusių totorių. Nuo 1240 metų, kada buvo užimtas Kijevas, Rusijos (dabar reikėtų sakyti rusų, gudų ir ukrainiečių) istorijoje prasideda vadinamas totorių jungas, užtrukęs iki XV amžiaus pabaigos.

Totoriai tada nusiaubė ne tik visą Rusiją, bet taip pat ir Lenkiją, ir buvo sulaukyti tik ano meto Čekijoje, vakarietiškai apsiginklavusių riterių. Savo nukariavimų žygiuose totorių vadas Batyjus, arba bent jo kai kurios kariuomenės dalys, buvo pasiekusios ir Lietuvą, bet jos nepavergė. Lietuva tada buvo jau organizuota pajėgi vals-

tybė, valdoma Mindaugo. Ji ne tik nebuvo totorių pavergta, bet netrukus pasirodė ir didžiosios dalies rusų išvaduojoja.

Nėra čia reikalo pasakoti, kaip vyko rusiškųjų sričių įjungimas į Lietuvos valstybę, nes tai pakankamai žinomi faktai. Šitas procesas prasidėjo dar XIII amžiuje Mindaugo laikais, kai buvo prijungtas Polockas, o pasibaigė XV amžiuje Vytauto laikais, kai valstybės sienos buvo nukeltos Maskvos palangėsna rytuose ir iki Juodųjų jūrų pietuose. Į Lietuvos valstybę buvo įjungti milžiniški gudų, ukrainiečių ir didžiarusių gyvenami plotai. Jie buvo tuo būdu išvaduoti iš totorių priespaudos. Dėl to tai Lietuvos kunigaikščiams pamti savo valdžion tuos kraštus nebuvo didelių sunkumų. Tų kraštų gyventojai, norėdami išvengti totorių jungo, Lietuvos valdovams pasiduodavo noriai. Pasipriešinimo bent kiek rodė tik rusiškųjų valstybių kunigaikščiai, kurie bijojo prarasti sostus. Ir dažniausiai juos prarasdavo, nes jų vietas paprastai užimdavo lietuviai. Gyventojai mielai priimdavo Lietuvos valdžią, nes tai nebuvo pavergimas, bet tik apsauga. Lietuvos kunigaikščiai savo valdžion paimtųjų kraštų vidaus gyvenimo, nė jų papročių, net jų teisės nelietė. Jie tenkindavosi tik, palyginus, menkomis duoklėmis ir, reikalui esant, karine parama, prisunčiama kunigaikščių. Šitie kraštai nejautė jokios priespaudos, bet galėjo džiaugtis visiška ramybe. Niekas jų ramybės nebedrumstė iš užsienio, nebekentėjo kraštai taip pat nuo kunigaikščių vidaus vaidų, kaip kad kentėjo XII amžiuje, o Lietuvos valdžion nepatekusiose srityse ir vėliau. Užviešpatavo tikroji ramybė ir taika — Pax Lituana. Tie kraštai — ypač Gudija ir Ukraina — ir šiandien dar prisimena anuos laikus kaip geriausius savo istorijoje.

Didžioji Lietuvos Kunigaikštija nuo kitų labai išsiplėtusių valstybių tuo ir skiriasi, kad ji į tuos kraštus atėjo ne kaip pavergėja, bet tik kaip ramybės nešėja ir taikintoja. Per keletą amžių būdami Lietuvos valstybės sudėtyje, šitie kraštai buvo taip pat auklėti europinėje dvasioje ir žymiai apvalyti nuo azijatų žiaurumų. Tik kai šios žemės pateko Maskvos valdžion, jose vėl ėmė atsigauti senoji azijinė dvasia. Tačiau ir šiandien dar tebėra skirtumo tarp žemių, buvusių Didžiosios Lietuvos Kunigaikštijos sudėty ir joje nebuvusių. Kelių amžių jos auklėjamoji dvasia dar tebėra žymi. Nereikia būti labai akylam, kad pastebėtum, jog Ukraina ir Gudija nuo Velikarosijos gerokai skiriasi. Šioji, mat, nebuvo veikta lietuviškosios taikos epochos.

A NEW READER

Some of our good American friends as well as non-members of K. of L. would like to subscribe to the Vytis.

Let's approach them!

Kregždė, Mūsų Užtarytoja

(Lietuvių pasaka)

Kitą kartą, senų senovėje, Dievas, baudamas žmonių giminę, aptvindė visą žemę, kad prigerėtų žmonės. Vienam Nojui tebuvo dovanota gyvybė Jam Dievas liepė pasidirbti didelį laivą ir plūduriuoti jame, kol būsias tvanas, su visa savo gimine ir visokiu gyviu.

Dievo nusprendimas labai nepatiko velniui: šis būtinai norėjo, kad paskęstų vis žmonės ir visas gyvis. Todėl, ištikus tvanui, jis ryžos pats išnaikinti, jei ne visą gyvį, tad bent žmonių giminę, kuri buvo Nojaus laive prieglaudą radusi.

Velnius, pasivertęs pele, išgraužė laivo dugne skylę. Vanduo ėmė sunktis į laivą. Žaltys pirmas pamatė bėdą, prislinko prie skylės ir užkišo ją savo uodega. Taip jis suturėjo vandenį, ir vanduo, kol buvo tvanas, nebebėgo į laivą.

Nusekus vandenims, laivas sustojo ant Ararato kalno, ir Nojus su gimine ir visais gyvuliais išliko gyvas ir sveikas.

Dabar Dievas aplankė Nojų. Pasišaukęs žaltį, sako:

— Kad tu išgelbėjai žmonių giminę, duosiu tau maistui gyvulį, kurį pats pasiskirsi.

— Paskirk man, Viešpatie, kiek laiko, idant galėčiau iširti, kurio gyvulio yra gardžiausias kraujas.

Dievas sutiko.

Žaltys išsiuntė uodą ir įsakė, kad paragautų visokių gyvulių kraujo ir paskui praneštų jam, kurio yra visų gardžiausias kraujas. Uodas ilgai skraidė po žemę, ragavo visokių gyvulių kraujo ir pažino, kad žmogaus kraujas yra visų gardžiausias, ir su tokiu atsakymu grįžo pas žaltį.

Begrįždamas susitiko kregždę ir klausiamas, kur buvęs, atsakė:

— Buvau išskridęs, žalčio liepiamas, paragauti, kurio gyvulio yra gardžiausias kraujas. Grįžtu jam pasakyti, kad saldžiausią kraują turi žmogus.

Sulig tais uodo žodžiais kregždė šoko ant jo ir ištraukė jam liežuvėlį. Uodas nebegalėjo iširti nė žodžio ir be žado grįžo pas žaltį. Kregždė paskubėjo paskui jį.

Dievui paklausus, kieno kraujas yra visų gardžiausias ir saldžiausias, uodas tik suyzė, ir niekas negalėjo suprasti, ką jis norėjo pasakyti.

Tuomet kregždė atsiliepė:

— Viešpatie! uodas sako, kad gardžiausią kraują turinti varlė.

— Tai varlė tesie tau maistui visą tavo amžių, — tarė Dievas į žaltį, ir nuo to laiko žalčiai minta daugiausia varlėmis.

Žaltys, supykęs ant kregždės, norėjo jai įkasti ir grobė už uodegos, bet vikrus paukštėlis išspruko ir nuskrido šalin, palikęs žalčio nasruose tik savo uodegos vidurį.

Nuo to laiko kregždė turi visuomet uodegą iškaštu viduriu.

Daugiau dėmesio lietuviškumo programai

L. VALIUKAS

Paskutiniam vyčių seime paaikškėjo, kad daugiau kaip prieš metus laiko priimtoji dešimties punktų lietuviškumo palaikymo programa labai silpnai tebuvo vykdoma. Skaudoka buvo girdėti, kad tik keturios kuopos truputį daugiau ta linkme judėjo, gi visų kitų kuopų pasireiškimas minėtos programos vykdyme buvo visiškai menkas. Gal blogai buvo padaryta, kad priimant tą programą nebuvo sudaryta speciali komisija ar įpareigotas asmuo tą reikalą nuolat sekti ir kartkartėmis beužsnūstančius pažadinti.

Chicagos seime prie šio reikalo buvo ilgiau sustota, — visos kuopos įpareigos visu rimtumu įsijungti į lietuviškumo palaikymo darbą, tos programos įgyvendinimo prižiūrėtojo bei paragintojo pareigos uždėtos Centro Valdybos pirmajam vicepirmininkui. Taip pat seime buvo nustatyta, kad atskirose kuopose tos programos pravedimui vadovautų kuopos valdybos vicepirmininkas. Reikia tikėtis, kad Centro Valdybos pirmasis vicepirmininkas tos programos svarbą kuopoms dar syki primins, nuolat pasiteiraus apie atliktus toji sritvy darbus, o kuopų vicepirmininkais bus išrinkti tokie asmenys, kuriems tas reikalas nėra svetimas, ir tada bus susilaukiama gražių vaisių.

Kas būtų galima šioj programoj be didesnių sunkumų kiekvienai kuopai padarvti? Kiekvieniame susirinkime turėti po paskaitėlę iš lietuvių kultūros; lietuviškos spaudos ir knygų platinimas savo parapijos ribose; švenčių bei įvairių paminėjimų pravedimas lietuvių kalboje; kiek galima didesnis skaičius laiškų lietuviškumui ginti angliškoje spaudoje; bent porą lietuviškų vaidinimų visuomenei per metus; tautišku šokių šokėjų grupė; kuopos narių lietuvių kalboje laikomos paskaitos pačių susirinkimuose ir platesnei visuomenei, etc. Tik truputiuką daugiau noro, pasišventimo, ir visa tai ir dar daugiau būtų galima be didesnio vargo įvykdyti, atlikti ir tuo pačiu labai daug pasitarnauti kenčiančios Lietuvos labui.

* * *

Kalėdų dovanų ypač nepamirškime tiems, kuriems jos yra gyvybinis reikalas. Čia turiu galvoje vargstančius mūsų tautiečius Europoje, kuriems stinga visko: maisto, rūbų ir kitų dalykų. Prieš sėsdami prie gausiai apkrauto įvairiausiai valgiais ir gėrimais kalėdinio stalo, kiekvienas suteikim džiaugsmo bent vienam savo broliui ar sesei Europoje, pasiūsdami maisto siuntinėlių ar vieną kitą centą. Jei kuriam nepavyktų gauti adreso tokio asmens, kuriam pagalba būtinai reikalinga, tegu tas pasiūnčia dolerį, porą ar daugiau BALF'ui, kuris perduos tas aukas būtinai jų reikalingiems.

Vietiniams geriausia kalėdinė dovana, mano supratimu, būtų lietuviška knyga ar lietuviško laikraščio užsakymas. Tokia dovana nebus greitai pamirštama, per ištisus metus nuolat sudarys tam asmeniui džiaugsmo. Antra, bus pasitarnauta lietuviškumo palaikymui ir tuo pačiu bus paremta savoji spauda.

* * *

Kuopų naujų valdybų rinkimas jau čia pat. Visiems aišku, kad nuo išrenkamų į valdybą narių priklausys labai daug kuopos veiklumas per ištisus metus. Tad į šį reikalą visad reikia rimčiau žiūrėti, rinkti tokius, kurie nebijo darbo, kuriems arčiausiai prie širdies yra organizacijos siekiai.

Ta pačia proga norėčiau atkreipti dėmesį į tai, kad kuopos, rinkdamos savo vadovaujančius organus, neišrinktų jų per daug. Mano supratimu visos svarbesnės pareigos turėtų būti paskirstytos tarp valdybos narių, panaikinant visas komisijas. Lietuviškumo palaikymo komisija jau atpuola. Tais reikalais rūpinsis vicepirmininkas. Būtų tikslu investuoti į valdybą du naujus narius: vieną narį, kuris vadovautų Lietuvos Reikalų Komisijos darbui, antrą — sporto ir parengimų reikalams. Kasininko ir finansų sekretoriaus pareigas galėtų kuopose atlikti vienas asmuo, duodant jam kasininko vardą. Nepamirština būtų taip pat išrinkti iš dviejų ar trijų asmenų kontrolės komisiją (trustees), kuri patikrintų porą kartų per metus kuopos piniginių stovį.

Ne vienam gal kils klausimas, kodėl atsiskyti iki šiol turėtų įvairių komisijų. Lietuvių nartarlė sako: "Tarp dviejų auklių vaikas be galvos." Kaip praktika parodė, panašių dalykų įvyksta tarp visų tų komisijų ir valdybos. Dažnu atveju vieni nuo kitų stumia įvairius darbus, sakydami, kad čia esąs ne jų reikalas. Ir taip vienas ar kitas reikalas palieka visai neatliktas ar gerokai pavėluotai. Antra, kuopos nėra jau tokie dideli vienetai, kad reiktų pririnkti ar priskirti eiles komisijų. Trečia, Lietuvos vadavimo reikalai, lietuviškumo palaikymas, o lygiai taip pat ir sporto reikalai bei įvairūs parengimai yra patys pirmieji vyčių darbai bei siekiai. Kam gi juos išskirti iš valdybos? Kas gi valdybai beliks tada veikti, — ar tik susirinkimų protokolus surašyti, nario mokestį surinkti ir panašiai? Į valdybas renkam savo pažibas, tad palikim jiems ir pagrindinius reikalus spręsti, ko eilinių protai nepajėgia taip tiksliai ir sumaniai aprępti.

*Stokim į darbą vyras į vyrą:
Sujungtos rankos suteiks stiprybę.
Maironis.*

PIESTUPYS

“Joniuk, kelkis, metas rartų eiti”, išgirdau per miegą brolio Antano balsą.

Bet keltis, oi, kaip nenorėjau: taip buvo gera ir šilta miegoti...

— Tuoju... — atsakiau per miegą ir apsiverčiau ant kito šono.

— Ar dar nesikelsi? — išgirdau vėl balsą. — Greičiau!

Brolis nutraukė nuo manęs kailinius. Šalčio, kaip vandeniui, apipiltas, iššokau iš lovos, ir užsimetęs ant pečių kailiniukus, bematant atsidūriau troboj. Jau visi buvo atsikėlę: tėvas su maldų knygelėmis rankoj sėdėjo užu stalo ir ragino ražančiaus giedotų; motina su mergine sukinėjosi apie krosnį.

Adventui atėjus, kas šventadienis eidavome pamainomis anksti nevalgę rartų. Šį kartą man su sesele parėjo. Nors mažas buvau ir labai nemėgdavau anksti keltis, tačiau pats prašiau tėvo, kad leistų mane rartų: jas atbuvus ir pačių kūčių sulaukus, linksmiau būdavo.

Taigi, greitai nusiprausiau, susieškojau palovy batus, apsiaviau, apsilvilkau kailiniais, ant viršaus rudine, pasakiau sudie ir buvau beieinas, nes sesuo jau manęs laukė.

— Palauk, skara aprišiu, — tarė motina, nešdama savo skarą.

— Man nereikia, — atsakiau skubėdamas pro duris.

— Vaikeli gi tu mano, sušalsi!

— Ajau, vis su skara ir su skara, — skundžiaus patempęs lūpą.

Man atrodė labai nepadoru, kad aš, būdamas vyras, turiu moteriška skara ryšėti. Bet motina į mano vyriškumą nežiūrėjo: aprišo man šiltai kaklą ir ausis, užmaukšlino giliai ant galvos šiltą kepurę ir išlydėjo į pat kiemą.

— Žiūrėkita, lazdas geras pasiimkita, — tarė ji mudviem, — gink Dieve, kad kas neužpultų, tiek dabar šunų pagedusių laksto, ē ir vilkų galita kartais susitikti.

Tiesa, tą žiemą pasiutę šunes daug buvo žmonių apylinkėj aprieję, ē vilkai nelabai toli miške elgetą sudraskė.

Taigi, eidamu pro skiedryną, pasirinkova sau po gerą baslį; nors buvau kaip geras pupų pėdas, bet savo pagali tik panešti galėjau. Žinojau, kad turiu ne tik save, bet ir seserį apginti.

Ir iš tiesų, arti namų jaučiaus toks drąsus, kad, regėjos, visus vilkus ištaškyčiau. Bet juo labiau nuo namų tolinovos, juo menkyn mano drąsa ējo. Kol pakelėj buvo matyti žmonių trobos, jų languose švietė žiburys, buvo ramu ir smagu eiti. Bet galų gale įėjova miškan... Šiurpas paėmė. Aplinkui nė balso, tik gurgžda po kojų sušalęs sniegas...

“Išgirs vilkai, kad einava,” manau glausda-

masis arčiau į seserį, “ir atlėks: gal būti, slapstos kur netoli ir tyko.”

Bailiom akim žiūriu į abi kelio pusi. Aplinkui, kaip apmirusios, šerkšno aptrauktos stovi aukštos pušys ir eglės; jų ilgos nulinkusios šakos nusvirusios ligi pat žemės; taip ir rodos, kad iš po tų šakų žybčioja žalsvos vilkų akys; regis, tuojau ims ir iššoks vilkas. Rūpinuos eiti taip, kad nesigirdėtų, bet sniegas, kaip tyčia, gurgžda ir gurgžda...

Kada, pagaliau, laimingai išėjova iš miško, netoli pasirodė sodžiaus žiburiai ir sulėjo šunes, mano baimė vėl pradėjo nykti. Tik retkarčiais atsigrežęs žiūrėjau užupakalin, ar nesiveja kas iš miško, ir rūpinaus greičiau eiti.

Bet kada sodžius pasiliko užupakaly, širdis vėl apmirė: prieš mūdu juodavo baisusis Piestupys.

Visokių kalbų apie tą Piestupį tarp žmonių vaikščiojo; tų kalbų klausant, nevienam stodavos plaukai ant galvos ir šiurpuliai kratė kūną, ne visi drįsdavo tuo keliu sutemus eiti.

Kada su sesele įėjova Piestupin, visos šitos pasakos, kurias nekartą buvau girdėjęs, dabar mano galvoj atgijo. Glausdamasis į seserį, jaučiau, kaip po mano kūną šiurpuliai vaikščioja.

— Ė jeigu susitiktuva pakaruoklį arba ką kita, kas tada reikės daryti, kaip iš bėdos išsigelbėti? Juk numirėliai lazdos nepabijos!

Kad velnias kryžiaus ir ražančiaus bijo — žinojau, bet ar padės tas įnagis prieš numirėlius, tikrai negalėjau sau pasakyti. Ė nekartą buvau girdėjęs, kad numirėlis žmogų pasmaugias. Nepadedančios nė greitos kojos: juo labiau, pamatęs jį, kas bėgas, juo greičiau tokį pavejas ir pasmaugias.

Norėjau tomis savo mintimis su sesele pasidalyti, bet bijojau balsu prakalbėti, — nenorėjau dar didesnės baimės gaivinti. Pagaliau, mačiau, kad ir sesuo nedrąsiai į šalis dairosi.

Taigi tylomis glaudžiaus tik arčiau į ją, bailiai žvalgiaus užupakalin ir vienoje rankoje turėjau stipriai suspaudęs pagali, o kitą laikiau kišenėje, kur buvo ražančius.

Laimingai perėjova pusę Piestupio ir nusileidova pakalnėn, toj vietoj, kur dideliu giliu grioviu teka skersai kelią upelis.

Upelis tas nedidelis, kuone visai išdžiūvęs, bet gimdė žmoguje ypatingo jausmo: buvo tokioj gilioj vietoj, kaip duobėj; iš dviejų priešingų pusių žiūrėjo į tave baisus tamsus griovys, pušelėmis apauges, skersai, i upeli leidosi nuo kalno kelias, paskui vėl kilo aukštyn, tankių pušelių lydimas. Tokioj vietoj ir drąsų žmogų neramumas paima...

Atsargiai perėjova upeli ir pradėjova linti į kalną. Man rodės ir šalta ir šilta. Tik — nežinau kokiū būdu — pajutau, kad sesuo krūptelėjo, o

man pagalys iš rankų iškrito. Abiem rankom nusitvėriau užu sesers, ir visas drebėdamas, kuo nepradėjau šaukti pašnibždomis: "Uliut, Uliut! numirėlis ateina."

Sesuo apkabino mane, priglaudė į save, ir akies mirksniu atsidūrėva abu šalia kelio ir pri-tūpėva iš baimės, prisiglaudę į vienas antrą. Abu pradėjova žegnotis ir kalbėti poterius.

Iš tiesų, priešais mudu nuo kalno leidosi bal-ta aukšta žmogysta, — tokia, kokią Motiejus bu-vo matęs. Bėgti nė nepamanėva: tikrai žinojova, kad tada būtinai mudu pavys ir pasmaugs; tai-gi tupėjova susiglaudusiu taip tyliai, kad mud-viejų nepastebėtų ir praeitų pro šalį.

Tuo tarpu numirėlis vis ėjo artyn: mačiau jo baltą stovylą ir jau aiškiai girdėjau, kaip po jo kojomis gurgžda sniegas; ėjo greitai, sunkiai kvėpuodamas, tarsi skubėjo; tik pastebėjau, kad ta stovyla buvo dabar daug mažesnė, kaip iš pradžių man pasirodė.

Apsikabinęs seserį, kalbėjau paskui ją pote-rius, prašydamas Dievo pagalbos. Parėjo į galvą mintis, kad jau galiu ir savo tėvo nebematyti; todėl prašiau tik, kad man Dievas dovanotų vi-sus nusidėjimus ir priimtų į save; žinojau, kad, gal būti, nebeilgai gyvensiu. Bet vėl atsiminiau, kad tai juk baisus numirėlis mane pasmaugs, ir prašiau kuo neašarodamas, kad paliktų mane Dievas gyvą. Taip nenorėjau tokia baisia mir-timi mirti, taip troškau gyventi.

Staiga pajutau, kad jis jau arti arti, čia pat prie manęs... Iš baimės akis užmerkiau ir lau-kiu, kad, šitai, jau skečia savo ilgas išdžiūvusias rankas, čiups mane ir pasmaugs. Kvapą man už-gniaužė, širdis nustojo plakusi...

— Tegu bus pagarbintas Jėzus Kristus! — išgirdau kaip per miegą.

— Per amžių amžius, amen! — atsakė mano sesuo tokiu balsu, tarsi jai didžiausias akmuo būtų nuo širdies nukritęs.

Išskėčiau akis ir pašokau nuo vietos. Čia pat stovėjo nebejauna moteriškė, baltas kailiniais apsivilkusi, ir maloniai į mudu žiūrėjo.

— Tai tamstos gal rartų einat? — paklausė ji.

— Rartų, — atsakė sesuo atsidususi. — Bet kad tamsta žinotum, kaip mudu išgandinai! Tamstą pamačiusiu, tarėva, kad priešais numirė-lis baltas ateina.

— Eikit, kad čia dabar duos numirėlius!..

— Na, kad Piestupy vaidenas! — atsakiau drąsiai, imdamas nuo žemės pagali, kurį iš bai-mės buvau iš rankų išmetęs.

— Ak, vaidentis, tai vaidenas, mano vaikeli, — maloniai atsakė moteriškė, į mane žiūrėdama, — tik vaidenas ne rytais, bet iš vakaro ir naktį; kai gaidys sugieda, visos piktosios dvasios iš šio pasaulio išlaksto; taigi dabar nėra ko bijoti... Aš, mat, ėjau bobutės parsivestų: mano marti ap-sirgo, ir be reikalo išgandinau tamstas...

Ir moteriškė, atsisveikinusi su mumis, skubo-mis nuėjo toliau.

Trumpą laiką stovėjova vietoje, tarsi nesu-prasdamu, kas atsitiko. Paskui vienu kartu pradėjova su sesele juoktis: rytą dar namie būnant gaidys giedojo, o mudu numirėlių bijova...

Daugiau jau nebebijojau. Užsimaukšlinau gi-liau ant galvos kepurę, užsidėjau ant pečių pa-gali ir drąsiai ėjau pirma sesers. Net pro burlokų kapus einant, nebeėmė baimė. Pamačiau, kad ir lazda neberekalinga: pasimovėjęs numėčiau ją šalin kelio; paskui, nusimovęs pirštinę, balsu nu-sišnypščiau nosį, tris kartus sučiaudėjau ir, kaip tikras vyras, drožiau keliu toliau.

Kiekvienas lietuvis,

kuris sielojasi tautinės gyvybės išlaikymu, lietuviškąja kultūrine kūryba, Lietuvos laisvės atgavimu,

skaito, remia ir platina

PASAULIO LIETUVIŲ MOKSLO, LITERATŪROS BEI MENO IR
VISUOMENINIO GYVENIMO MĖNESINĮ ŽURNALĄ

A I D U S

Aidus redaguoja redakcinis kolektyvas, sudarytas iš žymių lietuvių mokslininkų, rašytojų ir kitų kultūrininkų su rašytoju Antanu Vaičiulaičiu priešakyje

Aidų prenumerata metams \$5.00

Užsisakyti galima pas vietas Aidų platintojus ar Aidų administracijoje:

A I D A I, KENNEBUNK PORT, MAINE

Susipažinimui Aidų numeris siunčiamas veltui

Tenelieka nė vieno lietuvio, kuris neskaitytų kultūros žurnalo A I D Ū

Oficialus Skyrius

NAUJAS "VYČIO" REDAKTORIUS

Gavom pranešimą iš mūsų redaktoriaus Antano Vaičiulaičio, kad dėl eilės kitų darbų jis negalės toliau redaguoti "Vyčio". Centro Valdyba gailisi netekdama rašytojo Antano Vaičiulaičio kaip redaktoriaus ir nori jam padėkoti už ilgą pasidarbavimą Vyčių organizacijai per organą "Vytį".

Gavusi šį pranešimą nuo mūsų redaktoriaus, Centro Valdyba nutarė kviesti Dr. Juozą Leimoną redaguoti "Vytį". Dr. J. Leimonas apsiėmė šį darbą ir nuo 1951 m. sausio mėnesio pradės redaguoti "Vytį". Dr. J. Leimono adresas: 206 W. Fifth Street, So Boston, Mass.

Geriausio pasisekimo Dr. J. Leimonui!

Centro Valdyba

ANN MITCHELL
of Elizabeth, New
Jersey, 1st vice
president of Su-
preme Council.

Linkiu Vyčių Dvasios Vadams, draugams ir Vyčiams

LINKSMŲ ŠVENTŲ KALĖDŲ ir

LAIMINGŲ NAUJŲ METŲ

ANN MITCHELL,

Centro Vice Pirmininkė

Dear Knights,

My foremost duty as your vice president is to conduct a drive to raise funds in behalf of the Supreme Council this coming year. I can only accomplish this with the help of all councils in the organization. With this purpose in mind, I ask each council and district to aid me in the conduct of this drive.

According to the provisions of our Constitution this financial drive must be made annually. The reason for this is plain when we consider that without the necessary funds the organization would not be able to carry out its important functions.

The Constitution suggests that a social of one kind or another be sponsored by every council and district once a year, the proceeds of which are to be allotted to the Supreme Council. This suggestion can take many forms. There are many ways to raise money. But we should not go looking for unusual or impractical means. The ordinary tried and proved methods are best. Let's recall a few. A RAFFLE — this can be extremely lucrative if it is backed properly; CARD PARTY, BUNCO PARTY and BINGO — big profits from little efforts; DANCE — always a

popular and profitable diversion; PICNIC — a veritable gold-mine if managed enthusiastically; or CAKE SALE — conducted by the girls and women of the organization and supported by the men. We all have to eat so we can make a good percentage. If your council feels that it cannot bear the burden of increasing the number of its socials, then a percentage of one large affair or a percentage of all social events in the council can be set aside for the Supreme Council. This would be an almost painless way to meet the obligation. A small raffle among the members after a meeting or bowling match can net a tidy sum over a period of time. But caution here—don't overdo it. Seasonal Parties, like a Christmas or Easter Party, where refreshments are donated by the members are a good source of income.

These are only suggestions. There are many other ways to raise money, that are suited to a particular place and time. Make the most of these opportunities. We would never be lacking in the means if we had the will to do something. The adage still applies: "Where there is a will there is a way". It's not so much a question of what to do to raise some money for the Supreme Council as it is a problem of will we do it, or do we want to do it? Make up your minds now to do something about this NOW.

Don't delay in this, for to delay means to forget and leave things undone. Resolve to sponsor that social for the benefit of the Supreme Council this coming year.

To the councils that have already made the contribution we say a Lithuanian "AČIŪ", and to the councils that have this work yet to do we wish the best of luck.

Ann Mitchell,

NEW ENGLAND DISTRICT K. OF L. BOWLING LEAGUE SCHEDULE

1st Round

Norwood at Worcester	Dec. 17, 1950
Providence at Boston	" "
So. Worcester at Cambridge	" "
Cambridge at Boston	Jan. 7, 1951
So. Worcester at Worcester	" "
Providence at Norwood	" "
So. Worcester at Providence	Jan. 14, 1951
Norwood at Boston	" "
Cambridge at Worcester	" "
Boston at Worcester	Jan. 28, 1951
Providence at Cambridge	" "
Norwood at So. Worcester	" "

2nd Round

Cambridge at So. Worcester	Feb. 11, 1951
Norwood at Worcester	" "
Boston at Providence	" "
Providence at Worcester	Feb. 25, 1951
So. Worcester at Boston	" "
Norwood at Cambridge	" "
Boston at Norwood	Mar. 11, 1951
Worcester at Cambridge	" "
Providence at So. Worcester	" "
Cambridge at Providence	April 1, 1951
So. Worcester at Norwood	" "
Worcester at Boston	" "
Worcester at So. Worcester	April 15, 1951
Boston at Cambridge	" "
Norwood at Providence	" "

Bowling matches will commence December 3, 1950 at 3:00 p.m. (place mentioned above) and teams will bowl every other Sunday.

Rules and regulations will be mailed to all captains by Phil Carter, Sports Director.

ST. NICK

*A blanket of feathery whiteness
Lay over the silent world,
And all of natures' great beauties
This wintry night were unfurled.*

*Then out of the sky there appeared
A person quite round and quite fat,
Driving and coaxing his reindeer
As on his big sleigh he sat.*

*Over the mountains and over the hills
Santa's strong reindeer sped,
Until they reached our country
Where good little children were sleeping in bed.*

*Then kind old St. Nick,
He opened his sack,
And each sleeping child
Had a gift from his pack.*

*Adele Joslin — DRAUGOVĒ
Chicago, Ill.*

FINANCIAL DRIVE:

To date, the following councils have contributed to the Supreme Council:

South Boston, Mass. (17)	\$50.00
Chicago, Ill. (36)	50.00
Norwood, Mass. (27)	35.00
Pittsburgh, Pa. (19)	25.00
Chicago, Ill. (112)	25.00
Gary, Indiana (82)	10.00
Cleveland, Ohio (25)	6.00
Chicago, Ill. (13)	5.00
Indiana Harbor, Indiana (55)	5.00

We thank the above councils for their generous support.

To the other councils that have not as yet made the required contribution we wish to remind them of their annual duty. Please do not forget this very important obligation. Remember, an organization is only as strong as the support it receives from its members. We must aid the Supreme Council if it is to continue to guide us in the pursuit of the lofty ideals of our organization. We must—all of us—work, fight, and plan together if we are to achieve our desired goals.

Some may say that money is the source of all evil. This is true only if it is abused and misused. Our Supreme Council knows how to put its funds to the best possible use and purpose. Let's support the Executive Board by making the designated financial contribution the ensuing year.

*Ann Mitchell,
Vice President*

"LIETUVIŲ DIENŲ" NR. 8 SKIRIAMAS VYČIAMIS

Puikiai iliustruotas "Lietuvių Dienų" Nr. 8 didele dalim yra skiriamas Lietuvos vyčių veikimui atžymėti. Telpa net 7 iliustracijos iš vyčių veiklos. Šio numerio viršelį puošia dail. P. P. Puzino kūrinys "TREMTINĖ", kuris praeitą mėnesį miesto vadovybės organizuotoje parodoje buvo pripažintas geriausiu piešiniu 1950 metais, ir už jį buvo suteikta medalis.

"Lietuvių Dienų" adresas — 9204 S. Broadway, Los Angeles 3, Calif. Metinė prenumerata \$3.00 visuose kraštuose. Dabar užprenumeravę 1951 metams gaus nemokamai lapkričio ir gruodžio mėn. numerius.

Members of

COUNCIL 100, Amsterdam, New York

wish all

A MERRY CHRISTMAS

and

HAPPY NEW YEAR

OHIO-MICHIGAN APSKRITIES SEIMAS

Lapkričio 5, 1950 96-toj kuopoj, šv. Kryžiaus parapijoj, Dayton, Ohio įvyko Ohio-Michigan Liet. Vyčių metinis apskrities seimas. 10:00 val. ryto kun. V. Katarskis atlaikė L. Vyčių intencijai šv. Mišias.

Popiet parapijos svetainėje buvo posėdis, kurį vedė Pr. Gudelis ir raštininkavo Mary Trainy. Išklaudyta apskričio valdybos ir komisijų pranešimai. Pranešta apie pastangas, atsteigti apskričio ribose daugiau kuopų ir sudaryta planai tai akcijai vesti.

Apskričio atstovė į visuotiną seimą Chicagoje, Anna Mae Uznis, davė platų ir gražų pranešimą iš to seimo.

Seimą pasveikino žodžiu Centro vice-pirm. Jerry Jesulaitis iš Chicago, Ill. Kaip svečiai dalyvavo dar keli nariai iš Chicagos, taipgi iš Pittsburgh'o, Pa.

Išrinkta tokia apskričio valdyba 1950-51 metams: Kun. Povilas A. Gailevičius, O. P., dvasios vadas; Frank Gudelis, pirmininkas; Robert Boris, vice-pirm.; Vladas Čyvas, vice-pirm.; Mary Lucas, raštinikė; Anna Mae Uznis, išdininkė; John Scott ir Leonardas Valiukas, išdo globėjai.

Be savo tiesioginių pareigų, pirmininkas dar rūpinsis ritualo reikalais, pirmasis vice-pirmininkas — Lietuvos Reikalų Komisijų veikla ir antrasis vice-pirmininkas — lietuviybės ugdymo projekto įvykdymu. Sporto reikalų vedėju paskirtas Robert Šimkus.

Ateityje nutarta turėti vieną apskričio seimą metuose, būtent balandžio mėn. Vieta sekančiam seimui palikta valdybos nuožiūrai. Seimų progomis nutarta rengti ir menines programas.

Po posėdžio, seimo dalyviai susirinko į Red Gables klubą vakarienei. Vakaro vedėju buvo Dr. Romualdas Gineitis, svečių kalbėtoju — prof. Jonas Ambrozaitis iš Westville, Ill., kuris dabar mokytojauja Dayton'o universitete.

F.A.G.

Cleveland, Ohio

COUNCIL 25

Our Lithuanian Affairs Committee headed by Lillian Tores is doing a fine job making preparations for

the Folk Festival to be held at the Cleveland Public Auditorium in January.

Most of our members received cards from Andy Palzes who is studying in Paris. We were certainly glad to hear from him.

Another member we don't see around any more is Con Brazis. He left to serve Uncle Sam, last month. Good luck, Con.

Congratulations to Helen Tores who became engaged recently to Richard Revann. Helen has been very active on the Lithuanian Affairs and Ritual Committees of our council.

We wish to express our most deep sympathy to Al Poloski whose father passed away last month, and to Eleanor Slavickas whose mother entered into eternal rest.

We received favorable reports from our members who attended the district convention held in Dayton. We compliment the Dayton council for its kind hospitality.

Sue

Pittsburgh, Pa

COUNCIL 19

Our council held an old-time Square Dance at the St. Casimir's school hall on November 9th and all members had the time of their lives.

We congratulate Nellie Kuntz's parents who celebrated their 50th Wedding Anniversary, Nov. 18th.

The broadcast of the Lithuanian Holy Hour held recently at St. Paul's Cathedral was set up and conducted by Father Karaveckas and Bill Kolicus. It was quite a success.

Helen Gerdis, Ruth Greblunas and Margaret Potts, were quite pleased as to the way they were received in Dayton while they were guests at the Ohio-Michigan district convention.

Anthony Mažeika, honorary member of the K. of L., was elected member of the Executive Board of the National Catholic Federation, at the Federation's annual convention. We are honored to have one of our members serve on such a distinguished board.

Our council has many plans for the coming year and hopes our affairs and undertakings will be even more successful than in the past.

Ed

NEW ENGLAND DISTRICT LEADERSHIP COURSE

In conformity with the past convention resolution, the New England district invited all council executive board members to be its guests on Sunday, November 26th, at Our Lady of Vilna parish hall, Worcester, Mass., where various duties were expounded by the district's president, Joseph Lola and other officers.

A sound film on the Christopher Movement under the direction of Father Keller in Hollywood was presented by two Holy Cross boys. Also two skits were put on: 1) How to run a meeting; 2) How not to run a meeting. Father John Jutkevičius, chairman of the Lithuanian Affairs Committee, gave an inspiring lecture on "The Philosophical Aspect of TRUE K. of L'ism."

Similar leadership courses are to be held within each council in the district before the annual district convention (April, 1951).

The leadership course was well attended and proved to be most instructive.

Angela Masionis, Sec'y.

Elizabeth, N. J.

COUNCIL 52

Our council is presenting a Minstrel Show, April 14th and 21st., 1951. Many of our district members have mentioned to us, off and on, that they would like to participate in a MINSTREL SHOW. We now take this opportunity in inviting all members, who have any talent whatsoever, to contact Charles Oskutis, 235 Inslee Place, Elizabeth 1, N. J. Rehearsals will be held the early part of January. Let's hear from all interested members.

Members in Service are Raymond Zabita, U.S.N. and Eddie Anolonis, Armed Forces.

Pinky

K. of L. CALENDAR

January — Cleveland, Ohio (25) Folk Festival, Public Auditorium.

January 20 — Great Neck, N. Y. (109) "Jolly Follies" Dance.

April 14 & 21 — Elizabeth, N. J. (52) Minstrel Show.

Gary, Indiana

COUNCIL 82

Our members and guests had their fill of turkey a little early when they attended a huge banquet held November 19th. Some fine speeches were made by Jack Jatis, past national president, Stephen Kane, president of Indiana-Illinois district, John Stoskus, past president of the district, Jerry Jesulaitis, national vice president, Father Martis, spiritual adviser, Julius Gudinas, sports director, and Coach Devitt. Our Juniors presented a fine program. The Junior waitresses sang an introductory song, the words of which were written by Stella Kuizin. Ronald Ballach sang a solo and with Judy Roth also sang a duet. Josephine Kuizin accompanied the singers. The evening's entertainment was topped off with a fine group of singers from Chicago, who sang Lithuanian folk songs.

We wish to thank our committee workers for putting so much effort into making our banquet such a grand success. We hope our guests had a good time and shall be looking forward to seeing them at our future functions. "Jo"

Westfield, Mass.

Having fully recovered from the district convention, our council is now planning a winter schedule. First, we are arranging some card parties, which have proved to be quite popular in our community. Secondly, we are planning to have a concert under the capable direction of Mykolas Libis, parish organist.

We wish the best of luck to our boys who have entered into Service, recently — Frank Jonaitis, Air Force, Vic Juknewicz and Joe Olinski, Army, and Ernie Danyla, Navy.

Council 30 wishes to thank all district councils and members who have expressed gratitude by word of mouth or by letter as to our hospitality during the district convention. We certainly enjoyed being host to the district convention.

Jimmy Zala and Eleanor Kovacs appeared like a nice couple of dancers during the farewell party of Vic Juknewicz.

A big cheer to Gladys Kazlauskas because she convinced our boys and girls to participate in the final N. E. bowling roll-off which was held in Norwood.

Reminder to all members—our bowling night is every Wednesday at the Community Alleys. We'll bet, Marcia Dardinski won't pay for her bowling in pennies anymore. It's pretty tough finding them all, once they are dropped.

Lots of success to Dolores Walkowski, in her new job.

Nelly Lingaitis is a hard person to keep track of these days. She just won't say where she goes or what she does. "Bail-a-hay"

On the left side: OFFICIALS AT GARY, INDIANA BANQUET: Seated: Mrs. Stella Kuizin, president and Josephine Kuizin, financial secretary. Standing: Steve Baltikauskas, vice president, John Stoskus, past district president, Stephen Kane, president of Indiana-Illinois District, Jack Jatis, past national president, and Joe Shirvinski, treasurer of Council 82, Gary, Indiana.

On the right side: JUNIOR SOFTBALL TEAM, Indiana (82). Back row, left to right: Josephine Kuisin, captain; Gayle Bonick, Elsie Felinski, and Betty Wize, co-captain. Second row: Barbara Collins, Frances Malis and Phyllis Rogers. Front: Judy Roth, Tony Shirvinski, who received the trophy for Spade Shirvinski, manager, who was unable to be present, and Arlene Malis.

Worcester, Mass.

COUNCIL 116

N. E. District Bowling Roll-off

Our girls' team topped first place in the final roll-off and was awarded a trophy, which now adorns our clubroom. Congratulations to our team which consisted of Helen Gvazdauskas, Teresa Kasper, Charlotte Mitchell, Aldona Pauliukaitis and Nancy Stansky, also to Ann Miller who was on the team for the first two roll-offs but couldn't make the final one. Joe Krasinskas did a fine engraving job on the trophy, too.

Hallowe'en

After our October business meeting a party was held in the clubroom. We had games, refreshments and dance music furnished by John Stansky and Julia Sinkavich, our accordianists. John Puras was our official photographer of the evening. We are most grateful to Bernice Burdulis, Jack Kasper, Shirley Miller, Aldona Pauliukaitis, John Stansky, Bob Stevens and Dave Vaskas for making all the arrangements.

Supper

On Sunday, November 12, a spaghetti supper, sponsored by the council's bowling league, was served in the clubroom. Many of our bowlers, including Father John, enjoyed the supper, particularly the spaghetti. The same committee that planned the Hallowe'en party also planned the delicious supper, except that Teresa Kasper volunteered her services as dish washer.

Clubrooms

We are planning a series of informal affairs which will take place

in the clubroom. The first will be a council ping-pong tournament. When the girl and boy ping-pong champions have been determined, Council 26 will be challenged to an inter-council ping-pong tournament. A miniature bowling tournament, military canasta, dances and informal parties will also be arranged in the near future.

Zinios

We welcome Casimir Černiauskas and Thomas Stevens, Jr., into our council. Bob Zinkus, returned from Pennsylvania, where he is studying, just in time to take part in the annual parish Minstrel Show. Bob acted his part well as all-round clown. Emcees Dave and Edmund Vaskas gave a grand performance as did Vitie and Peter Chunis, Felix Jason, Jack Kasper and Dick Wackell as end men. Many of our members participated in the chorus. John Stansky and Dave Vaskas played at Council 26's annual Harvest Dance held at Marionis Park, Shrewsbury. It is also reported that many of our members attended the dance and had a grand evening. Al Krasinskas escorted Helen Gvazdauskas, Lillian Katkauskas, Milly Kosky, Julia Sinkavich and Dot Sinkavitch to the Providence dance, November 4. He also attended the South Boston dance the following Saturday with Jack Kasper and Aldona Pauliukaitis. On Sunday, October 29, the Supreme Council officers held their second meeting at our clubroom. After the meeting, a spaghetti and "dešrų" supper was served our guests by Aldona Pauliukaitis and Teresa Kasper.

A Merry Christmas and Happy New Year to you all from C-116.

"Newsy"

A MERRY CHRISTMAS

and

A HAPPY NEW YEAR

from

COUNCIL 135

ANSONIA,

CONNECTICUT

CHRISTMAS GREETINGS

from

STELLA KUIZIN,

Senior President of Council 82

JOSEPHINE KUIZIN

Junior President of Council 82

Gary,

Indiana

LINKSMŲ ŠV. KALĖDŲ.

ir

NAUJŲ METŲ

109 KUOPA

Great Neck,

New York

LINKSMŲ ŠV. KALĖDŲ IR NAUJŲ METŲ

linki

3-ČIOJI VYČIŲ KUOPA

PHILADELPHIA,

PENNSYLVANIA

Providence, R. I.

COUNCIL 103

The past two months brought us a little joy, cheer and sadness. Joy—on the birth of Ann Louise to Margaret and George Alukonis; and to Irene and Joseph Larkin on the birth of a son.

Cheer — our frankfurt roast at the Ciocys' summer place which was arranged by a committee consisting of Joseph Nazaka, Peter Walaska and Vyt Savickis. The evening was rounded out with singing, dancing and games.

What with the weather being so uncertain this past summer, our prayers were answered for a nice K. of L. picnic day which took place August 27th. Many of our friends from nearby councils helped make our social most successful. Take a bow, Chairman Peter Walaska and committee.

Congratulations to Bertha Ciocys on her election as Trustee of the Supreme Council.

In spite of the hustle and bustle of the convention and the tedious trip back by train, the stalwart three, Helen Avizynis, Ruth and Bert Savickis arrived back home in time for the meeting. As some of you may already know, we left a fourth person, Bertha Ciocys in Chicago who journeyed cross country to San Francisco, California. Have a nice trip, Bert, but don't get to like it too well. The Central Daylight Saving and Standard Time managed to

thoroughly confuse our delegate Helen Belconis. She arrived at the station an hour earlier.

Sad — President Joseph Nazaka and Ambrose Gumaskas have been called to Service. May God be with you. We express our sincere condolence to William Molis upon the death of his beloved father.

Our Hayride was enjoyed by all the members. John Beinoris, with his accordian, gave a final festive note to the ride.

It's good to see our convalescing K. of L's Josephine Russell and Charles Ciocys, up and around again. Father Kacevičius, spiritual advisor, gave us quite a scare, too. But, you can't keep a good man down. He's back with us and a picture of health, thank God.

We thank all the district council members who attended our fall dance. In spite of the weather, we had a good attendance.

Our super-colossal variety show was well received by the audience. We express our appreciation to Mrs. Mary Tamašauskas and John Beinoris for their kind assistance in making the production a success. Of course, we had a few highlights! Helen Avizynis and Peter Walaska took a spill and Ruth Savickis, while lamenting over the lack of a man, got so excited she forgot what came next. But they carried on undauntedly.

Good luck to Bronnie Avizius who is off to seek his fortune in Chicago.

Also John Statkevičius who is now in the U. S. Army.

Merry Christmas and a Happy New Year.
B. R. S.

Chicago, Ill.

COUNCIL 16

ATGAIVINTA KUOPA

Daug skaičiusi apie vyčių kuopų veiklą, mažu balseliu pranešu, kad Šv. Jurgio parapijoj Čikagoje šiemet atgaivinta vyčių kuopa. Ši 16-toji kuopa praeityje pasižymėjo darbštumu ir nuopelnais, kaip parapijoj, taip ir Lietuvos laisvės reikaluose bei Amerikos lietuvių katalikų bendrume veikime. Naujai atgaivintoji kuopa pilnai pasiryžusi su Dievo palaima užsipelnyti sau vardą ir vietą vyčių didžiulėje šeimoje. Kuopos valdybą sudaro:

Helene Butkūnas, pirmininkė; Virginia Nausėdas, vice-pirmininkė; Eloise Mack, raštininkė; Laura Gailis, fin. raštininkė; Dolores Rudmin, išdininkė; Aldona Bružas, korespondentė ir Frank Naujokas, maršalka.

SUTEIKTA PIRMAS LAIPSNIS

Lapkričio 19 d., Distrikto patalpose Čikagoje buvo sukviesti nauji vyčių nariai, jų tarpe ir 16-toji kuopa. Visi tapo oficialiai priimti į vyčių organizaciją ir jiems buvo suteiktas "Pirmasis laipsnis". Įspūdinga ceremonija, kalbomis ir pasveikinimais, Ritualo Komisija gerai nuteikė naujai priimtuosius narius ir paskatino juos uoliai dirbti vyčių darbą. Už taip malonų priėmimą, 16-toji kuopa viešai išreiškia savo padėką Apskrities Valdybai.
A. B.

LINKSMŪ

KRISTAUS GIMIMO ŠVENČIŪ

ir

LAIMINGŪ NAUJUJŪ METŪ

PRANAS RAZVADAUSKAS

ELITE DONUT SHOPS

Home Made Donuts & Pastries

38 Warren Street
Roxbury

453 W. Broadway
South Boston

COMPLIMENTS OF

DIAMOND CAFE

305 West Broadway, South Boston, Mass.

New York, N. Y.

COUNCIL 12

Our delegates and alternates brought back a complete report of the 1950 convention activities. Fr. John's report on the Lithuanian Affairs Committee was most encouraging. We wish all the newly elected officers of the Supreme Council continued success in the work that is ahead of them. Special congratulations to Al Wesley, president and Ann Mitchell, vice president, both members of our district.

Convention Tid-Bits

Why were Rooms 1510 and 909 so popular, Helen and Lillian Zindzius? Why does Nell Žalis perk up whenever she hears the word "kitten"? We hear Fran Talutis brought her own hand to the convention and that the favorite song was "Huckle Bug". Is that true, Evelyn Savage? New York teamed up with Michigan to beat Massachusettes in the interstate bowling tournament. We didn't win series high, but we sure had a grand time. Most missed person at the convention was Charles Bason of Jersey City.

Birthdays

Belated greetings to Joe Kscenaitis (August 26) and Al Monckawitch (October 12).

Wedding Anniversary

Frank and Freda Samulėnas celebrated their third anniversary, September 13th; Al and Emmy Yatkas celebrated their first, October 1st; and Ann and Mike Sera celebrated theirs on October 22nd.

Bowling

New York-New Jersey District Bowling League met in Kearny, N.J. on October 1st. Our men's team won 2 out of 3 while the girls' won 1 out of 3.

Sick Bays

Fran Talutis has completely re-

covered from her recent operation. Nell Žalis and Evelyn Savage are both recuperating from similar operations.

Meetings

To keep posted on the 1951 Convention Committee's progress come regularly to our meetings.

New Year's Eve Dinner and Dance

Notice will be mailed to all members shortly. Make early reservations with the committee members, Larry Janonis, Elizabeth Banonis, Lorraine Rymowich and Fran Baskis.

Thoughts

Wonder why Vinny Cuperwich (Linden) is always asking for Mildred Beres? If anyone would like to remodel an old car, ask Johnny Bell. He knows how. Now that George Yatkas gets week-end passes from Fort Dix we get to see him more often. It was nice seeing Hank and Stella Kolesk at our October meeting. When are you other married couples coming down again? Larry Janonis' bowling sure has picket up. He has rolled a 197 and 199 game within a week! Martin Rusgi (Bayonne) didn't have to ask twice which council took the stars from Bayonne's "Stardust Dance". Steve Montvidas knows now what it feels like to be towed out of the Holland Tunnel.

Don't forget to attend our next meeting at which election of officers will be held.

We Two

Dayton, Ohio

COUNCIL 96

Bowling League

We started the bowling sessions October 8. Pete Petkus is secretary and treasurer of the League. One of our outstanding bowlers these past two years and who led his teams to win first place, Mike Petkus, is now back in the Navy. The bowlers will especially miss him. We wish Mike

a lot of success at his new duties and a speedy return home.

Sojourners

Kitty Zubrick and Louie Prašmantas visted Chicago recently and met several new and old friends.

The Miller Girls attended the Notre Dame — Purdue football game at South Bend, Indiana. Notre Dame was defeated. Looks like the girls didn't root hard enough for their favorite team.

News

Dr. and Mrs. Gienitis where blessed with a second daughter in October.

It was a great pleasure and surprise to see Mary Ann Ambrose back at our meetings. Hope to see more of you, Mary Ann.

From reports, the mail route between Dayton and Detroit is kept constantly busy by Tony Zelinskas and a certain member of Council 102, Detroit.

Rose Ann Ambrose is now in Nurse's Training. We wish her continued success in her chosen profession.

The Athletic Committee, comprised of John Scott, Al Monas, Ilona Pastkas, Dorothy Miller, and Mary Gudelis, promises us a full winter of fun and thrills of an athletic nature.

Great Neck, N. Y.

COUNCIL 109

Our council is holding a "JOLLY FOLLIES" dance on Saturday evening, January 20, 1951, Steamboat Inn, Great Neck. We cordially invite you all to attend it. We promise you a good time.

Bowling is scheduled for Thursday evenings at 8:30 p. m. at the Little Neck Bowling Alleys. Members, how about joining us in the "strikes and spares"?

Bladys Butėnas moved to Chicago. We hope that members in the Chicago district will appreciate his great talents as a poet and actor as much as we did. "JAN"

LIETUVOS VYČIŲ 30-TA KUOPA

Westfield, Massachusetts

linki visiems

LINKSMŲ ŠV. KALĖDŲ

ir

LAIMINGŲ NAUJŲ METŲ

CHI-NAMEL PAINT

SO. BOSTON HARDWARE, INC.

JOHN KLIMAS, Mgr.

322 West Broadway, So. Boston, Mass.

Tel. SO 8-1756

Ansonia, Conn.

COUNCIL 135

We ended the summer by sponsoring a picnic, August 27th, at Lake Quassapaug, Middlebury. Arrangements were capably handled by Mr. and Mrs. A. Barauskas and Mr. and Mrs. J. Sabulis.

Folks! Are you looking for a photographer — someone who will go to any lengths to get natural, live action shots? Little did we realize we had one in our midst until the day of our picnic. There he was, hanging from branches, standing on his head. By now you probably guessed, it is the one and only Floyd Trapkauskas.

Speaking of Canasta — The only reason Ruth Gumbulevich and John Chernauskas won was because the wind was so strong it kept blowing the topcards off the deck, which just had to be placed on the bottom, or so they said.

New discovery for our track team — Violet Brazitis — can cover a mile in nothing flat — so we found out at the picnic.

What happened Isabel Trapkauskas — the flying horses too much for you?

Olga Savitskas and Lillian Chaplik were co-chairmen of our first dance held November 5th at the parish hall. The affair was a success.

We thank Council 30, Westfield, for its hospitality during the district convention.

Edward Kasinskas, first of our members to leave for the Armed Forces, will be greatly missed by us all.

Ann and Mary Karitis, delegates to the national convention, turned home with more enthusiasm to work for our council, which was recently revived.

Our Hallowe'en Masquarade party, arranged by Mildred Driznus and Ruth Gumbulevich, was enjoyed by all members and guests.

Mitchell Marcinauskas was enrolled as new member last month.

Why is Joe Chernauskas so quiet at meetngs and socials? Is it because

of politics or something more important?

Overdue 2½ hours at Westfield, Mass. were five passengers in green Plymouth with Stanley Varshelka at the controls. Last reported headed toward Worcester. Only comment from passengers was trip very picturesque — miles and miles of wilderness.

Warning to Mildred Driznus. In the future, don't look so lifeless on the beach, or someone may cart you away to the funeral parlor.

Anytime you feel like having a real good cup of coffee, stop in and see Eva Yurevic. She's our official coffee maker. **Eyes & Ears**

Chicago, Ill.

COUNCIL 36

Summer's over, and many of our Council 36 Vyčiai are happily reminiscing their vacations and the schedule of K. of L. events... including the slightly-wet weinie roast, the outing to Pottawatomie Park, the highly successful picnic at Holy Family Villa, and the national convention. Between dancing, a midnite bowling tournament, an inspiring High Mass, and some rugged business sessions, your snooping reporters gathered enough gossip and esprit de corps" to last for months.

Sports

In the Illinois-Indiana district bowling league, our council is actively participating with three of eight teams entered at weekly sessions. Girls' volley ball group of twelve, is looking forward to challenges from surrounding cities and towns.

God's Blessing

Helen Širvinskas, having entered the St. Francis Convent in Pittsburgh, Pa., has relinquished her council secretarial duties to Bernice Kaminskas.

The Vagabonds

Vyt Geštautas and Joe Bagdonas while visiting Detroit attended a farewell party for Benny Ambrose (102). Once again the Detroit hospitality was extended by Anna Mae Uznis, the Benders, Plunketts and gracious host Hank Rigelski.

Scotty

COUNCIL 8

September meeting

Seven new members kept the spark of revival growing. Charles White, Joseph Borisas, George Paulik, Felix Bružas, Raymond Jusko, Anthony Rashinskas and Vaslovas Macys attended the last meeting during which we inaugurated the idea of having refreshments served after the business meeting.

Joseph Noreikis gave a report on the convention with John Dauginas supplying some of the details.

Every member is proud and very pleased that our comparatively new council boasts a fourth degree member in Father Saulinskas, Father gave a short talk during the meeting in which he couldn't help mentioning his newly acquired medal. (The polishing roster will be posted on our bulletin board next week.)

October meeting

Our council increased by three new members: Felicita Grinus, Anne Paulik and Charles Rimkus. Father Saulinskas gave a very inspiring talk on the subject of practical Catholicity. His theme, "For God and Country", was very appropriate considering the present world situation. Many people today seem to be lulled in a false security. Increased Catholic action is the only real solution. The council showed its hearty approval by unanimously deciding to receive Holy Communion in a body at the 9:00 mass on December 17.

The meeting was topped off by a social, the main features of which were enjoyable recordings of the K. of L. Choir; delicious "gruzdai" and other pastries. (We will not go into any lengthy description to qualify the coffee (?) served.)

Our council barely got started with the work of reorganization earlier this year, when we lost a staunch member, one of the first K. of L'ers to go into service during the present crisis. Mike Urban re-enlisted with the Marines last summer.

It is rumored that Council 8 will have a substantial increase in the number of its members belonging to the K. of L. choir, shortly.

L. J.

Philadelphia, Pa.

COUNCIL 3

Vyčiai, Ateitininkai and Scouts celebrated the "Feast of Christ the King" on October 29th by attending Mass and receiving Holy Communion "in corpore" followed by a dinner served in the parish hall and attending Holy Hour, which concluded the celebration.

Reminder to our Knights: Kindly notify our financial secretary of any change of address.

Congratulations and best wishes to Mr. and Mrs. Bernotas. They were united in marriage on November 11th.

We welcome our newest members, Dana Debesiūnas, Leonard Dambrauskas and Vilti Ramanauskas.

Edward Wallowitch, our outstanding camera man of the year has been recently awarded the scholarship long waited for. Ed is now attending the Chicago School of Design.

The early part of September, our council opened a "Knygų Kioskas" where all types of Lithuanian books will be sold. Incidentally Knights, we're still plugging for points.

Please note that our Lithuanian Classes are held every Saturday afternoon at 4:00 p. m., St. Andrew's parish hall.

From our latest bulletin board: Raymond Misauskas is in Panama City, Florida; Cpl. "Jozuk" Yanulaitis had a grand time while attending the Ohio-Michigan district convention held in Dayton and was delighted to meet his brother Vyčiai.

Our council held a "Literatūros ir Dainos Vakaras" on Nov. 12 and attracted a large audience. Guest speakers were noted authors, A. Vaičiulaitis, also editor of "Vytis", V. Krėvė, Nelė Mazalaitė and K. Bradūnas. Other participants were Juzė Augaitytė, Lithuanian opera star, Vyru Oktetas, and Frances Nash, pianist who recently returned from New York. Vytautas Volertas acted as Master of Ceremonies.

Al Vaitkus and the Ramoskas family are missed greatly at our council affairs.

We'd like to see more cooperation from all members. Remember, it's our organization and it's what we make it.

Birthday Greetings to the following: Dec. 8 — M. Greblauskas; Dec. 22 — Cpl. J. Yanulaitis; Jan. 9 — A. Walun; Jan. 11 — B. Bernotas; Jan. 12 — Helen Mager; Jan. 18 — A. Ramoska.

Attention girls! R. Ruskus is sporting around in an automobile! "Stacy"

Worcester, Mass.

COUNCIL 26

National convention delegates are still talking about their trip. They all wish to express their sincere thanks to Chicago for a most memorable convention. They include Father Tamulevich, Angie Sarapas, Kathie Yakutis, Emily and Adella Ceraška, Joe Sakaitis, Jack Thompson and Tony Morkūnas. Angie and Jack already submitted fine reports of all sessions at our monthly meeting.

"So long" and Godspeed to John Liubauskas, who left us on Labor Day for St. Bernard's Seminary, in Rochester, to continue his studies for the priesthood.

Our library on Lithuania is rapidly growing. Many books have been received from all over the country and are awaiting use by the members at the clubroom. They include novels, history books, and many are full of illustrations, so even if you just like to look at the pictures, there's a book to suit your taste at our library.

For the third successive year, our girls came in second place after the final New England bowling roll-off at Norwood. The boys came in, that's all. They say they'll try a little harder next year. Many thanks to the Norwood council for a very enjoyable social following the roll-off.

"Shorty"

Maspeth, New York

COUNCIL 110

In Review

Our most outstanding event this past summer was our annual soft ball game with Great Neck. In terms of scores, we hang our heads, but in terms of having a good time, we didn't fail. Thanks again, Council 109, for a grand day. John Shields, what were you doing, playing against your own team?

Peter Lisauskas, a member of long standing, wed Martha Kloda, October 22. Thanks for the invite to all of us, Pete, and the best of luck and happiness to the both of you.

"Ponas Storkus" generously gifted Mr. and Mrs. A. Yatkaukas (Razickas) with a set of twins, John and Albert. Mrs. A. Wezwick (Betty Jean) gave birth to a girl, Regina. Congratulations to the happy parents.

This year's national convention held in Chicago, was attended by Helen Yocis, Joanne Schinkūnas, Sophie Tamelis, Anne Tamelis and Frances Talutis. With a little more time some American Legionnaires would have joined the K. of L.

Something new! Our council has entered teams in the New York — New Jersey Bowling League. The boys are doing nicely thus far. We expect the girls to do likewise, shortly.

Incidentally, a very special "ačiū" to the boys who chauffeured our girls around to various meets.

Monsignor Balkūnas is now conducting Lithuanian Classes at the parish hall, Wednesday evenings. Several of our members are taking advantage of this wonderful opportunity. Why aren't you?

Here's wishing all our "Broliai Vyčiai" a Merry Christmas and a Peaceful and Happy New Year!

"Rickey"

COMPLIMENTS OF

**STOP & SHOP
SUPER MARKETS**

COMPLIMENTS OF

**NORTH BRIGHTON
BAKERY, INC.**

Bakers of Rye and Vienna Bread

Tel. STadium 8411

64 Lincoln St.

COMPLIMENTS OF

QUEEN ANN LAUNDRY

7-11 Ellery St., So. Boston, Mass.

Phone: SO 8-2923

COMPLIMENTS OF

STETSON FUEL CO.

COAL — OIL — COKE

Tel. SO 8-8400

496 First St.,

So. Boston, Mass.

SEASON'S GREETINGS

COLUMBUS TAVERN

Vincent Zerveskas

LIQUORS and WINES

290 E Eighth St., So. Boston, Mass.

Compliments of

**MYOPIA CLUB
BEVERAGE CO.**

Grafton Ave.,

Islington, Mass

Tel. DEDham 1304-W

COMPLIMENTS OF

BENCKS BROS. INC.

ALES — WINES — LIQUORS

Prompt Delivery

167 M Street, So. Boston, Mass.

Tel. SO 8-0530

THE JAMES ELLIS CO.

— Ellis Building —

FURNITURE

405 Broadway at F Street, South Boston

Telephones:

So. Boston 0315

So. Boston 0316

COMPLIMENTS OF

JOE'S CENTRAL SPA

Luncheonette

Best of Foods and Fountain Specials
Where Good Food is Good Health

Tel. SO 8-2149

481 E. Broadway, So. Boston, Mass.

COMPLIMENTS OF

ZALETSKAS FUNERAL HOME

564 E. Broadway,

So. Boston, Mass.

Tel. SO 8-0815

D. A. Zaletskas — F. E. Zaletskas

QUALITY ALES AND BEER

FROM

America's Oldest Brewery

BREWERS OF

B · B STOCK
ALE

BOSTON LIGHT ALE
BOSTON LIGHT BEER

ON DRAUGHT
AND
IN BOTTLES

12 oz. & 32 oz.
RETURNABLE
BOTTLES

12 oz. & 32 oz.
NON-RETURNABLE
BOTTLES

BOSTON BEER COMPANY

Chartered 1828

SOUTH BOSTON 27, MASS.

Tel. South Boston 1250 — 1251 — 1252 — 1253

Compliments of

QUENCHER TAVERN
Savininkai
Tėvas ir Sūnus Genevičiai
170 "I" Street, So. Boston, Mass.

BURNS LIQUOR STORE, Inc.

A full line of imported and domestic
liquors
474 E. Eighth Street, So. Boston, Mass.
Phone SO 8-3386

COMPLIMENTS OF

BORIS BEVERAGE CO.
J. ARLAUSKAS, Savininkas
220 E Street, So. Boston, Mass.
Tel. SO 8-3141

COMPLIMENTS OF

Swiss Watch Repairing a Speciality
FRANK G. WHITKENS
Diamonds — Watches — Television
312 W. Broadway, So. Boston, Mass.
Tel. SO 8-2155

FINI DRUGS

290 Broadway, South Boston, Mass.
Tel. SO 8-2754

COMPLIMENTS OF

Rocco & Chalie Fini
Prescription Specialists

SEASON'S GREETINGS

SILVER CAFE, INC.
Liquors — Wines — Beer
Ladies Invited
324 W. Broadway, So. Boston, Mass.
Tel. SO 8-5104

**LINKSMŲ ŠV. KALĖDŲ ŠVENČIŲ
VISIEMS PRIETELIAMS!**

Compliments of

Come on Down to
FITZIE'S
BROADWAY CASINO

377 Broadway, South Boston
For the Best
FOOD — LIQUORS — TELEVISION
Tom Fitzgerald

**BROADWAY
LIQUOR MARKET**

391 W. Broadway, South Boston
Wishes You a Merry Xmas
and a Prosperous New Year
Retailers of Blended
Imported and Domestic Liquors

SEASON'S GREETINGS

A. J. NAMAKSY
Real Estate & Insurance
409 W. Broadway, So. Boston, Mass.
Office Tel. SO 8-0948
Res. 37 Oriole St., West Roxbury, Mass.
Tel. PA 7-1233-W

COMPLIMENTS OF

CLOCK TAVERN
342 W. Broadway, So. Boston, Mass.
Where Good Fellows Meet
Joseph Sharkin, Prop.

CASPER

FUNERAL HOME
187 Dorchester Street, South Boston, Mass.
Joseph W. Casper
(KASPERAS)
Laidotuvių Direktorius ir Balsamuotojas
NOTARY PUBLIC
Patarnavimas Dieną ir Naktį.
Koplyčia šermenims Dykai
Tel. SO 8-1437 ir SO 8-3960

NAUJOJI AUSRA-GR
7029 S. CALIFORNIA AVE.
CHICAGO 29, ILL.

11230

224023R

2866 N

12/20/49

COMPLIMENTS OF
SOUTH BOSTON SAVINGS BANK

460 Broadway

South Boston, Massachusetts

Compliments of

DR. PAUL J. JAKMAUH

509 E. Broadway, So. Boston, Mass.
Tel. SO 8-0502

IRVING'S

3 HOUR CLEANSERS AND TAILORS

Work Called For and Delivered

333—335 W. Broadway, So. Boston, Mass.
Tel. SO. 8-1459

Merry Christmas

RICHARD L. DOYLE

BRAE BURNS

CALENDAR CO.

490 Broadway in the Ellis Building
Tel. SO 8-2766

Linksmų Šventų Kalėdų

Advokatas

JOHN J. GRIGALUS

Metropolitan District Commissioner

Liet. Vyčių 17-tos Algirdo kuopos narys

South Boston, Mass.

CHARLIE & CHRIS

AUTOMOBILE STORAGE

Carburetors — Spark Plugs — Fuel Pumps — A. L. A. Tune up — Towing
A. A. A. — Brake Lining — Body Work — Goodyear Tires — Willard Batteries
Lubrication

454 W. Broadway,

So. Boston, Mass.

Tel. So. 8-4000